

Η συμπεττερά τζαι η συμπεθέρα

Α Κουκίδη

Πρόσωπα

Τζυρκακού

Καλλιόπη

Ττογλής

Σοφοκλής

Βούλα

Στέλιος

Δημήτρης

Αννού

Μαρία

Ξενού

Κούλλα

ΣΚΗΝΙΚΟ

Αριστερά η αυλή αγροτικού σπιτιού, με διάφορα αγροτικά και οικειακά σύνεργα και έπιπλα. Στην άκρη της αυλής φούρνος. Δίπλα στο φούρνο ξωπόρτι. Πίσω στο κέντρο της αυλής πόρτα. Αριστερά και δεξιά της παράθυρα. Στα δεξιά του σκηνικού ένας παραδοσιακός καφενές.

- Μαρία (Βάζει το τελευταίο ψωμί στο φούρνο) Δόξα σοι ο θεός, ετελειώσαμεν.
- Αννού 'Ατε Μαρία μου τράβα πίσω, να κλείσουμε μάνι μάνι το στόμαν του, να μεν χάσει την πυράν του.(Κάνει το σημείο του σταυρού μπροστά από το στόμα του φούρνου και το κλείνει με ένα σιδερένιο πώμα) Λαλείς να θέλει χρίσμαν κόρη Τζυρκακού;
- Τζυρκακού Κρατά την πυράν του κόρη. Εν θέλει χρίσμαν. Εγώ χρίζω τον μόνον άμα βάλλω ποξαμάθκια ή κλέφτικον. Φυσικά εξαρτάται τζαι που το πύρωμα.Εσύρετε του καμπόσα ξύλα;
- Αννού Η Μαρία ξέρει. Εν τούτη που τον επύρωσεν.
- Τζυρκα 'Αμα τον επύρωσεν η Μαρία τζι ανοιχτόν να τον αφήκεις ψήννει τα.Η Μαρία αξίζει μαστόρισσαν καλήν τζαι καλήν.
- Αννού Κάθε τσιμπίν βρίσκεεις μας πελάν κόρη Τζυρκακού.
- Τζυρκα Μα για τον φούρνον! Για όνομαν του θεού κόρη.Εγιά παρέα θέλω
- Αννού Κοντεύκει γρόνος που έπεσεν ο δικός μας τζι ακόμα δκιαλοΐζεται ο μουχτάρης να φέρει χτίστην να τον σάσει.
- Τζυρκα Ας κόψει λλίεις υποθέσεις του χωρκού πίσω.
- Αννού 'Εθελε μουχατράλικκιν! 'Ιντα να του κάμω.Εξαπόλυσεν τες δουλειές μας τζαι φορτώθηκεν τες ξένες
- Μαρία (Βάζει στον ώμο μια πινακωτή που είναι εκεί και ξεκινά να φύγει) Εν καλή η κουβέντα, μα πρεπει να πάω γιω τζι έχω τζαι δκιαβάσμαν ε μανα.
- Αννού 'Αμε στο καλόν κόρη. Πκοιος σε κρατεί;
- Τζυρκα Ακόμα να τελειώσουν οι εξετάσεις κόρη;
- Μαρία Εμείναν μου αλλό δκυο μαθήματα.
- Τζυρκα Τον βουν έφασ' τον κόρη. Έμεινεν σου ο νούρος.
- Μαρία 'Ατε γεια σας.(Φεύγει)
- Τζυρκα Ξέρεις καμιάν άλλην, που τούτες ούλλες της ηλικίας της, που να κάθεται να τανά της μάνας της;
- Αννού Το παιδί σου τζαι το σιυλλί σου όπως το μάθεις .
- Τζυρκα Εμάθαν ούλλες εις το τζιεγκιενιόν. Να κατεβαίνουν εις την πόλη, να τζιεγκενεύκουνται ξιμάσκαλες τζι ανεβράκωτες.

- Αννού
Τζυρκα Τους τζαιρούς μας ξέχασ' τους πκιον Τζυρκακού!
Είπα σου το πολλές φορές τζαι ξαναλαλώ σου το κόρη. Τη Μαρία σου έχω την μεσ' την καρκιάν μου. Τζαι τζοιμούμαι τζαι ξυπνώ τζαι παρακαλώ τον θεόν να την κάμω νύφη μου. Έναν γιον που μου χάρισεν ο θεός, εν θέλω να τον ιστραώσω. Θέλω να ξέρω καλά τη γεναίκαν πον να της τον εμπιστευτώ. Εν θέλω να μου τον πκιάει καμιά ξιπασμένη.
- Αννού Τζαι που την μερκά μας ό,τι μπορούμεν θα το κάμουμεν κόρη. Γιατί τζι εμείς εκτιμούμεν τον γιον σας τζαι ξέρετε το. Τζι εσού τζι ο Ττογλής.
- Τζυρκα Έσύντυσιες ο μουχτάρης του Ττογλή κόρη;
Αννού Εσύντυσιες ο Ττογλής του μουχτάρη.
Τζυρκα Της Μαρίας εκάμετε της καμιάν κουβένταν;
Αννού Έσειι τες ένοιες των μαθημάτων της η Μαρία. Εν θέλουμεν να της γυρίσουμεν τον νουν της αλλού. Άησε με το καλόν να πκιάει το πτυχίον της τζαι θωρούμεν.
- Τζυρκα Ο Χριστός τζι η Παναγία μου να βάλουν το σιέριν τους. Αν γενεί τούτη η δουλειά, θαρκούμαι πως εν να ξαναγεννηθώ.
Αννού Άτε να πάω γιάλι άλι. Έφουα τζι άφηκα τα μαύρα τζαι γέρημα τζει μέσα έσσω μου. **(Πιάνει κάποια ρούχα που είχε σκεπασμένα τα ψωμιά και φεύγει)**
- Τζυρκα Στο καλόν κόρη. Στο καλό να πας... τζι ο νους σου μετά μάς. **(Την κατεβοδώνει ως την έξοδον. Γυρίζει πίσω και πιάνει έναν κουβά με νερό δίπλα από το φούρνο και πάει προς το ξωπόρτι να τον αδειάσει. Φωνάζει προς τα έξω)** Βρε βρεεε θεομπαίχτες. Αν κατεβώ βρε τζει κάτω τζι αντακώσω σας ροτσιές, θα καμώ την κκελλέ σας αρβάλιν. Γλήορα να ξικουμπιστείτε τζαι να μεν σας ξαναδούν τα μμάδκια μου. Έσειις μούτρα να γυρίζεις πίσω να με θωρείς εσούνι ρε πιττακοτζιέφαλε; Γλήορα στη μάνα σου. **(Κλείνει το ξωπόρτι. Προχωρεί προς τα μέσα και μονολογεί)** Έχουν τους ξαπόλυτους οι τσιεγκίνες οι μανάες τους, μα είμαι καλή εγώ για λλόου τους.
- Ττογλής **(Ανοίγει το ξωπόρτι και μπαίνει μέσα)** ΄ντα έπαθες τζι ακούονται οι φωνές σου ως τους καφενέδες;
- Τζυρκα Τα κοπελλούδκια της γειτονιάς...
Ττογλής ΄ντα σου κάμαν τα κοπελλούδκια;
Τζυρκα Συνάουν μου τα φκιόρα που την βραχτήν.
Ττογλής ΄ντα θα κάμουν οι πελλοί τα φκιόρα;
Τζυρκα Μόνον τζαι μόνον για να κάμουν καταστροφήν. Κόβκουν που την άκραν. Αμμά εν να κόψω γιω τα σιέρκα τους.

- Τογλής 'Αησ'τα κοπελλούδκια τζι έλα ν'ακούσεις τα νέα του προκομμένου μας
- Τζυρκα 'Εχουμε γράμμα;
- Τογλής Ναι. 'Ελα να σου το δκιαβάσω.
- Τζυρκα Πότε εν νάρτει;
- Τογλής Κάτσε.
- Τζυρκα Να κάτσω! 'Ιντα συμβαίνει;
- Τογλής Σεβαστοί μου γονείς, βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να σας αναγγειλώ, ότι πολύ σύντομα θα με έχετε μαζί σας.
- Τζυρκα 'Ετο πον νάρτει
- Τογλής Παράλληλα σεβαστοί μου γονείς, θέλω να σας αποκαλύψω και κάτι άλλο, που μέχρι τώρα σας το κράτησα μυστικο.
- Τζυρκα Μυστικό!
- Τογλής Ξέρετε την αγάπη και την εκτίμηση που σας έχω. Αναγνωρίζω κι εγώ την αγάπη σας και τους μόχθους που καταβάλλετε για μένα.Είναι ο τρίτος χρόνος τώρα που βρίσκομαι στην Αθήνα. Σ'αυτά τα χρόνια μού συνέβησαν πολλά. 'Εχω ανακαλύψει τον εαυτό μου. 'Εχω διαμορφώσει τον χαρακτήρα μου. 'Εχω σχηματίσει τα όνειρα μου. Ξέρω τι θέλω και τι δεν θέλω από τη ζωή.
- Τζυρκα Πρώτη φορά δκιαβάζεις γράμμαν του τζι εν καταλαβαίννω.
- Τογλής 'Ακου τζι εν να καταλάβεις. Σεβαστοί μου γονείς, από πέρσι έχω γνωριστεί με μιαν κοπέλλα.
- Τζυρκα Κοπέλλα!
- Τογλής Δεν τόλμησα να σας το πω μέρι τώρα, γιατί ξέρω τις απόψεις σας, σχετικά με την αποκατάσταση μου. Αυτή η γνωριμία εξελίχθηκε σε δεσμό και ο δεσμός κατέληξε σε μνηστεία.
- Τζυρκα Μα γιατί δεν μου εξηγάς να καταλάβω;
- Τογλής Σεβαστοί μου γονείς, στις εικοσιδύο τρέχοντες μηνός φθάνω στην Κύπρο με την αρραβωνιαστικιά μου, τη μητέρα της και τον αδελφό της. Έρχονται μαζί μου για να τους γνωρίσετε.Είναι πολύ καλοί άνθρωποι. Θα το διαπιστώσετε. Δεν είναι ανάγκη να έρθετε στο λιμάνι να μας παραλάβετε. Θα πάρω ένα ταξί . Γεια σας και καλή αντάμωση. Με σεβασμό, ο γιος σας Σοφοκλής.(Παύση) Βάωσ'το στόμα σου τζι εν να μπει μέσα καμιά μούγια.
- Τζυρκα **(Βγάζει το μαντίλι της και νεκαλιέται)** Ασα μάνα μου τζι εστραώσασιν τον γιον μου. Εν μάγια μου του κάμαν, που νάχουν την κατάραν μου. Που τον θεόν να τάβρουν τζείνοι που τα εκάμαν... που τον θεόν να τάβρουν ...

- Τογλής 'Αμα τελειώσεις που το νεκαλιόν, φώναζε μου να δούμεν
ίνταν πον να κάμουμεν.
- Τζυρκα Ααα που να δώκει ο θεός μου τζι ό,τι του κάμασι να πάθουν
σειρίου-σιερόττερα.Ααα μάνα μου. Κρίμα στα έξοδα μας
τζαι τους κόπους μας μάνα μου. Εγίνουμουν μαύρη τζι
άσπρη μεσ' τα χωράφκια,μεσ' τους ήλιους τζαι τους ανέμους,
να συνάξω μπακκίραν μπακκίραν τα ριάλια να του τα πέψω
τζαι τζείνος έτρωεν τα με την μιαν τζαι με την άλλην μάνα
μου. Εγώ εμέτρουν τες μπουτσιές μου τζει τζείνος ετάϊζεν
την κάθε πονηστικομένην μάνα μου.Ααα που νάχουν τες
κατάρες μου νάχουν. Ααα Παναγία μου...ααα Χριστέ μου.
'Όπως σε σταυρώσαν οι άνομοι έτσι μας εσταύρωσεν τζι
εμάς το παιδίν μας Χριστέ μου. Ααα τζαι πού ν' ακουστούν
τούν τα ρεζιλίκκια Χριστέ μου. Εγώ να τον χαρτολωώ με
την καλλίτερην του τόπου μας τζαι τζείνος να πα να σμίξει
με την κιλιντζήραν. Ααα τζι εν μαύρον καλοτζαίριν πον να
κάμουμεν Χριστέ μου. Αααα.....αααα....

ΣΚΗΝΗ

Στο καφενείο. Ο Στέλιος κι ο Σοφοκλής κρατάνε βαλίτσες.

- Στέλιος Δεν μου λες ρε Σοφοκλή, παράγει κρασάκι το χωριό σου;
Σοφοκλής Και κρασάκι παράγει και ζιβανία.
Στέλιος Ζιβανία τι είναι;
Σοφοκλής Τσίπουρο.
Στέλιος Πολύ ωραία.Φίνα θα περάσουμε.
Σοφοκλής Λοιπόν, θα κάτσετε εδώ στον καφενέν να ξεκουραστείτε και
να πιείτε έναν καφέ. Θα λείψω το πολύ για δέκα λεπτά κι
έπειτα θα έρθω να πάμε μαζί στο σπίτι.
- Καλλιόπη Πού θα μας αφήσεις μόνους σε ξένον τόπο παιδάκι μου;
Σοφοκλής Δεν είναι ξένος τόπος. Δικός μας είναι. Μην ανησυχείτε.
Είστε απόλυτα ασφαλείς. Θα σας παραγγείλω ό,τι θέλετε και
μέχρι να πιείτε το ποτό σας θα επιστρέψω.
- Καλλιόπη Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί να μην πάμε κατ' ευθεία στο
σπίτι
- Στέλιος Εντάξει μαμά. Μην το κάνεις πρόβλημα.
Βούλα Καλά λέει ο Στέλιος μαμά. Για να το ζητά ο Σοφοκλής θάχει
τους λόγους του.
- Σοφοκλής Ναι ναι σας παρακαλώ...μη μου ζητάτε τώρα εξηγήσεις.
Καλλιόπη Ας είναι παιδάκι μου. Στον τόπο σου είμαστε. Εσύ κάνεις
κουμάντο.

- ΣΟΦΟ (φωνάζει προς τα μέσα) Κυρία Ξενού...κυρία Ξενού...
Δεσποσύνη Κούλλα...κόρη Κούλλα...
- ΞΕΝ (Βγαίνει από μέσα με την Κούλλα) Ναιαιαι...πκοιος
φωνάζει; Ωωωω εσύ είσαι ρε Σοφοκλή. Καλώς όρισες γιε
μου. Μα πότε ήρτες που την Αθήναν τζι εν το μάθαμεν.
- ΣΟΦ Τωρά ήρτα θκεια Ξενού.
- ΞΕΝ Τωρά σήντι;
- ΣΟΦ Ναι. Όσον τζι άφηκεν μας το ταξί. Να περιποιηθείς τα
πλάσματα, να τους τζεράσεις ότι θέλουσιν, ώσπου να πάω
πέντε δέκα λεπά τζαι να στραφώ.
- ΞΕΝ Να τους περιποιηθώ, καλό να μεν τους περιποιηθώ. Πόθθεν
είσαστι χαρώ σας;Πρώτη φορά σας θωρώ.Εν σας αγνωρίζω.
- ΣΟΦ Εν που την Αθήναν.
- ΚΟΥΛΑ Που την Αθήναν!
- ΣΟΦ Ναι που την Αθήναν.
- ΚΟΥ (Ελληνικουρίζει) Χαίρω ιδιαιτέρως.Καλως ορίσετε στο
χωριό μας.Τιμή μας και χαρά μας που μας εκαταδεχτήκετε.
Η τιμή και η χαρά είναι δική μας.
- ΚΑΛ Τζι ίντα σου λοούνται τα πλάσματα ρε Σοφοκλή;
- ΞΕΝ Εεεε...εν φίλοι μου...γειτόνοι μου,δικά μου πλάσματα.
- ΣΟΦ Μπράβο μπράβο...επέτυχες τους ρε Σοφοκλή. Δεν έχει πκιο
τυχερόν που λόγου σου, όταν έχεις καλούς γειτόνους.
- ΚΟΥ Γείτον έχεις...θεόν έχεις λέγει και η παροιμία.
- ΞΕΝ Εν μας τους εσύστησες ρε Σοφοκλή.
- ΣΟΦ Ναι ναι...η Κυρία Καλλιόπη είναι η μητέρα, η Δεσποινίς
Βούλα είναι η κόρη της και ο Στέλιος ο γιος της.
- ΞΕΝ Χαρήκαμεν ιδιαιτέρως
- ΚΟΥ Ναι χαρήκαμεν απεριόριστα.Μεγάλη η χαρά, που είχαμεν
την τιμήν να γωρίσουμεν έτσι σπουδαία προσώπατα.
- ΣΟΦ Η κυρία Ξένια είναι η καφετζίνα μας και η δεσποινίς
Κούλλα είναι κόρη της.
- ΚΑΛ Χαιρόμαστε για τη γνωριμία.
- ΣΟΦ Λοιπόν...όπως είπαμε...θα καθίσετε εδώ, θα παραγγείλετε,
ότι θέλετε και σε πέντε δέκα λεπτά θα έρθω να σας πάρω;
- ΞΕΝ Πού εν να τους πάρεις ρε Σοφοκλή;
- ΣΟΦ Να τους πάρω στο σπίτι μου. Άτε...γεια σας...γεια σας
- ΞΕΝ Γιατί εν τους παίρνεις που τα τωρά;
- ΣΟΦ Θα...θα πάω να βάλω τη μάνα μου να καθαρίσει το σπίτι.
- ΚΟΥ Καλά εσκεφτηκες ρε Σοφοκλή.Να μεν ιμπούν εις την αυλή
σου οι ξένοι και να πηλοβαρκούν ή να τυλίγουν ποδινάρια.

ΣΚΗΝΗ

(Στο σπίτι. Η Τζυρκακού είναι ξαπλωμένη σε μια αναπαυτική)

- Τογλής Δεν αντέχω να σε θωρώ κατάτξιτην πασ' τζειν την αναπαυτικήν. Με τρώεις, με πίννεις. Με συντυχάννεις, με λαλείς. Εν να μου κατεβάσεις πούζαν με τουν την ιστορίαν.
- Τζυρκα Ααα μάνα μου...ααα μάνα μου...πού είσαι καλή μου μάνα
- Τογλής Σκούμπρα ρα...σκούμπρα να δούμεν ίντα θα καταλάβεις. Άνου πάνω τζι όπου νάσαι εν ώρα τους πον νάρτουν.
- Τζυρκα Εν θέλω να σταυροπατήσουν έσσω μου.
- Τογλής Θέλεις να κάμνουμεν παναύρκα τζαι σεϋρκα;
- Τζυρκα Ας τολμήσουν να ρέξουν το καντζιέλλιν μου τζαι να δεις παναύρκα τζαι σεϋρκα.
- Τογλής Έσειι που το περασμένον καλοττζαίρι να δεις τον γιον σου. Εν τον επεθύμησες; Εν να το κάμει η καρκιά σου να μεν τον βάλεις έσσω;
- Τζυρκα Ας τολμήσει να φέρει τες φαραόνες έσσω μου τζαι να δεις ίνταν πον να γενεί. Θα μας ακούσουν τα όρη τζαι τα παραρά.
- Τογλής Η μουχτάρενα, που λοαρκάζεις να κάμεις συμπεθερά σου, εν να στήννει φτιν. Άμα ακούσει τούτα τα ρεζιλλίκκια, ίντα γνώμη θα σχηματίσει;
- Τζυρκα Αν μεν τ' ακούσει σήμερα εν να τ' ακούσει αύριον. Κανένα ρεζιλλίκκιν εν μεινίσκει στο κρυφόν.
- Τογλής Λάου λάου ρε...να δούμεν, να σκεφτούμεν ίνταν πον να κάμουμεν. Που στύλλον στύλλον άνεση.
- Τζυρκα Να μεν τες δω καρτζίν μου.
- Τογλής Πρόσεξε πολλά καλά, γιατί ακούεις...αν με βράσει η πελλάρα, εν να σιονώσω πάνω σου ζια να σε κάμω να χορεύεις βράντζιηκα.
- Τζυρκα Ααα μάνα μου πού είσαι; Πού μ' άφηκες τζι επήες μάνα μου; Άφηκες με μόνη μου μάνα μου. Άφηκες με με τα θηρία μάνα μου. Με τα θηρία να δακκάννουν τζαι να κόβκουν που πάνω μου μάνα μου. Με τα θηρία να καταχτέρνουν τα πετσιά μου μάνα μου.
- Τογλής Εσού είσαι το θηρίον. Εσού είσαι που δακκάννεις τζαι κόβκεις που πάνω μας. Έφας με τζι εξικοκκάλισες με, κοσπέντε χρόνια που είμαι μιτά σου. Που νείεν καεί η ώρα τζαι η σταλαμή, που κρόστηκα των γονιών μου τζαι πήρα σε.
- Τζυρκα Πού είσαι μάνα μου ν' ακούσεις ίντα λόγια μου λαλεί ο γιος του πισσοχόγλαστου!

- Τογλής Να φύω ρε. Να πκιάω τη στράταν τζι όπου με βκάλει.
Να πάω να χαθώ. Να πάω να φαραντζυσώ. Να πάω να
λατσιηστώ. Να γλιτώσω που λλόου σου. **(Φεύγει)**
- Τζυρκα Εν τούτον το ευχαριστώ τους μάνα μου. Εγώ εθυσιάστηκα
για λλόου τους. Εγώ έκαμα τες νύχτες μέρες για λλόου
τους. Τζι αντί να τόχουν ευκαρίστησιν παραπονιούνται.
Έχουν παράπονα που λλόου μου. Που μένα ναι, που γίνηκα
θυσία, για να μεν τους λείψει τίποτε. Έχουν παράπονα που
μέναν, που δεν έσειι νοικοτζυράν τζαι μάναν που να μου
μοιάσει. Επρόδωσε με ο γιος, τζι αντί να μου παρασταθεί,
προδώννει με τζι ο τζύρης. Κανένας δεν με θέλει. Κανένας
δεν μ' αγαπά. Πάρ' με κοντά σου μάνα μου να γλιτώσω.
Γιατί δεν αξίζει η ζωή χωρίς αγάπη! **(Μπαίνει η Μαρία)**
- Μαρία Πού είσαι θκεια Τζυρκακού...
Τζυρκα Καλώς την... καλώς την.
Μαρία ΄Ινταν που έσειεις θκεια; Φαίνεσαι χάλια.
Τζυρκα Είμαι άρρωστη κόρη Μαρία.
Μαρία Πως δεν είσαι καλά φαίνεται σου. Μα ίνταν που πονείς;
Τζυρκα Ούλλα μου τζεντούν με.
Μαρία Τζεντούν σε τα δόνκια σου θκεια;
Τζυρκα Τζεντούν με τα μέλη μου. Εν καμιά γρίπη πον να με πκιάει.
Μαρία Μεσοκαλότζαιρα θκεια;
Τζυρκα Νύχτα-μέρα δρώννουμεν τζαι ποδρώννουμεν τζαι
στεγνώννουμεν τα πάνω μας. Εν αρκημός να την αρπάξεις!
- Μαρία Θέλεις τίποτε θκεια;
Τζυρκα Τίποτε. Η αφενκιά σου ίντα θέλεις;
Μαρία Έπεψε με η μάνα μου να μου δώκεις την τατσιά σου.
Τζυρκα Έτην τζιαμέ τζαι πκιάσ' την.
Μαρία Αν θέλεις καμιά βοήθειαν, να πω της μάνας μου νάρτει.
Τζυρκα Ό όι... φκαριστώ σας πολλά. Εν να μου περάσει.
Μαρία Είσαι σίουρη θκεια;
Τζυρκα Ναι ναι... άμε στο καλόν.
Μαρία Αν μετανώσεις, βάλε μια φωνήν.
Τζυρκα Άμε στο καλό τζαι μείνε ήσυχη. Επέρασα πολλά σαν τούτα.
Μαρία Γεια σου θκεια τζι ευχαριστώ. **(φεύγει)**
Τζυρκα Τον θεόν που σ' έπλασεν να ευκαριστάς, που σ' έκαμεν σε
έτσι καλοσυνάτην τζι όμορφην. **(σιωπή)** Εν δίκαιον μάνα
μου, οι ξένοι να μ' αγαπούν, να με εχτιμούν τζαι να με
νοιάζονται τζαι οι δικοί μου να μεν θέλουν να με δούν;
Ρωτώ σε τζι απάντα μου. Εν δίκαιον; Απαντα μου μάνα μου,
απάντα μου. Απάντα μου μάνα μου απάντα μου....

- Σοφοκλής (**Μπαίνει. Μόλις τη βλέπει, γονατά μπροστά της και της φιλά τα χέρια.)**
- Τζυρκα Ἴδου πάνω τζι εγιώ τουν το θέατρον εν το σηκώννω.
- Σοφοκλής Πού εν ο τζύρης μου;
- Τζυρκα Ἴδωκεν έξω. Εν τον φορούν οι τόποι με τα καμώματα σου.
- Σοφοκλής Ἴντα σας έκαμα;
- Τζυρκα Ἴσειεις μούτρα να ρωτάς ίντα μας έκαμες;
- Σοφοκλής Ναι πε μου. Θέλω να μάθω. Ἴντα σας έκαμα;
- Τζυρκα Πλάσμαν πο'ν σέβεται τους γονιούς του ξαπόλα το.
- Σοφοκλής Ἴδειξα σας με κανέναν τρόπον ότι δεν σας σέβομαι;
- Τζυρκα Οουο κύριε λήησον.
- Σοφοκλής Του χρόνου πκιάννω το πτυχίον μου, χωρίς να χάσω ούτε μιαν εξεταστικήν περίοδον. Χωρίς να σας βάλω ούτε σε έναν έξοδον περιττόν.
- Τζυρκα Για τούτον δεν έχομεν παράπονον.
- Σοφοκλής Πως εχαρτώθηκα;
- Τζυρκα Που την μερκάν των γονιών σου δεν σε θεωρούμεν χαρτωμένον. Για μας είσαι ελεύθερος.
- Σοφοκλής Ἴδωκα τον λον μου. Ούτε μπορώ ούτε τζαι θέλω να τον πάρω πίσω.
- Τζυρκα Τζι εμάς που σ' αναγιώσαμεν, που ξοδκιάσαμεν το γαίμα μας για λλόου σου, δεν εθεώρησες πρόπον πως έπρεπεν να μας ρωτήσεις;
- Σοφοκλής Αφού ξέρω τες απόψεις σας, ίντα να σας ρωτήσω;
- Τζυρκα Αφου τες ξέρεις ,ίντα πήες τζι έκαμες έτσι δουλειάν;
- Σοφοκλής Δεν είμαι κανέναν κοπελλούιν. Ούτε κοπελλούιν είμαι ούτε αγράμματος. Μιαν γεναίκαν που δικαιούμαι, έχω τη γνώση να τη δκιαλέξω μόνος μου.
- Τζυρκα Ξέρεις πόσες σε ζητήσαν ως τωρά; Κοπέλλες πον τες είδεν το φως του ήλιου. Κοπέλλες του σπιθκιού. Με πρώτην τζαι καλλίτερην την γειτόνισσαν μας. Την κόρην του μουχτάρη. Που γενιάν πλούσιαν. Με σιταροχώραφα τζι αμπέλια τζαι περβόλια. Νάσιεις να τρωσ εσου τζαι τα παιδικιά σου τζαι να μεν έχουν τελειωμόν.
- Σοφοκλής Τζείνην που μου αναλογεί επήρα την.
- Τζυρκα Εμείς εδκιαλέαμεν τζι εποδκιαλέαμεν τζι εσου επικιάστης που την πρώτην που σου έσουσεν τον νούρον της.
- Σοφοκλής Ἴενεν που τζείνες που σουζούν τον νούρον τους.
- Τζυρκα Τζαι πού το ξέρεις εσου;
- Σοφοκλής Εσου πού το ξέρεις πως εν πο τζείνες;

- Τζυρκα Τούτες ούλλες που γυρεύκουν τζαι γυρεύκονται ένεν της σειράς μας. Εγιά ξέρω ότι οι γεναίτζιες οι νούσιμες εν χαρτώννουνται στα κρυφά. Αμμά να δούμεν ίντα σου κάμαν τζι ούτε ακούεις ούτε θωρείς ούτε καταλαβαίνεις, Ξέρουν τρόπους τούτες! Ξέρουσι σκέρτσα τζαι καμώματα τζαι μαυλομανέματα...
- Σοφοκλής Καλά...δεν έσειεις καθόλου εμπιστοσύνη στο παιδί σου;
Τζυρκα Εσού είσαι αθώς σαν τ'αρνίν. Μα'ν θα σ'αφήκω γιω στο στόμαν του λύκου.
- Σοφοκλής **(Σιωπή)** Καρτερούν με στον καφενέν να πάω να τες φέρω.
Τζυρκα Δεν ετόλμησες να τες φέρεις έσσω μου.
Σοφοκλής Ξέρω σε manά.
Τζυρκα Τζι ούτε να τολμήσεις.
- Σοφοκλής **(σιωπή)** Αν δεν έρτουν τζείνες εν θάρτω με εγώ
Τζυρκα Τζαι πού εν να πάεις;
Σοφοκλής Πίσω. Το πλοίον εν έφυνε ακόμα που το λιμάνιν. Τα εισιτήρια κρατώ τα.
- Τζυρκα Πήαινε, ma να μας ίξεγράψεις.
Σοφοκλής Εν το κάμνει η καρκιά μου να σας ξεγράψω.
Τζυρκα Τζι ούτε ριάλια πκιον να καρτεράς που λλόου μας.
Σοφοκλής Ο θεός θα βοηθήσει. Θα δουλέψω να πκιάσω το πτυχίο μου.
Τζυρκα Τζαι τζείνα που ξοδκιάσαμεν πάνω σου ως τωρά;
Σοφοκλής Ελπίζω μιαν ημέραν να σας τα επιστρέψω.
Τζυρκα Πκιερώνουνται τα βάσανα, τα ξενύχτια τζαι τα μαράζια που τραβήσαμεν που τον τζαιρόν που πλάστηκες;
Σοφοκλής Εγώ ήμουν ένας. Τζείνοι που κάμνουν δέκα ίνταν πον να πούν;
- Τζυρκα Τζείνοι έχουν τους ξαπόλυτους.
Σοφοκλής Εν τζείνην την ξαπολυσούραν τους π'αζούλευκα τζι αζουλεύω.
- Τζυρκα Συγγώμην πον σ'αφήκαμεν αγράμματον σαν τζείνους.
Σοφοκλής Κάλλιον αγράμματος τζαι ξαπόλυτος, παρά γραμματισμένος τζαι δημμένος.
- Τζυρκα Ποττέ σου δεν εχτίμησες τους κόπους μας. Γύρισε δε τους τζείνους π'αζουλεύκεις. Θωρείς τους τζαι λυπάσαι τους. Γυρίζουν ούλλη μέρα τζι ούλλη νύχτα αδικιασεροί. Γιατί βαρκούνται να δουλέψουν, γιατί δεν τους εμάθαν να δουλεύκουν που μιτσιοί. Τζι αντί να χτίζουν, χαλούν τζαι καταστρέφουν. Για να δείξουν ότι κάπκοιοι ένι τζαι κάτι κάμνουν.
- Σοφοκλής Τούτοι εν αλήτες...χαμένοι.

- Τζυρκα Δεν σ'αφήκαμεν να γενείς σαν τούτους.
Σοφοκλής Τζείνον πον να γενείς φέρνεις το μιτά σου.
Τζυρκα Τους κόπους των γονιών τζαι των δασκάλων δεν τους
λοαρκάζεις;
Σοφοκλής **(σιωπή)** Άτε γεια σου. Εν ιξέρω πκιον πότε θα σε ξαναδώ.
**(Κοιτάζονται για λίγο. Γυρίζει να φύγει. Μπαίνει ο
Τογλής)**
Τογλής Γεια
Σοφοκλής Γεια
Τογλής Άρτετε;
Σοφοκλής Ναι
Τογλής Πούν τους άλλους;
Σοφοκλής Άφηκα τους στον καφενέ.
Τογλής Ο κόσμος εν ν'αρκέψει τα σούσουρα.
Σοφοκλής Άηρα να δω ίνταν πον νάβρω έσσω .
Τογλής Άνταν πόθελες νάβρεις ; Να τραουδούμεν τζαι να
χορευέκουμεν; Έκαμες μας άνω κάτω.
Σοφοκλής Αν επάθθαινα κανέναν κακόν, εν θα κάμνετε έτσι.
Τογλής Εν λλίον κακόν πόπαθες ;
Σοφοκλής Εν κακόν πως εχαρτώθηκα;
Τζυρκα Κάλλιον γεροντοπαλλίκαρον, παρά με έτσι γεναίκαν.
Τογλής Σιωπήν εσου.**(σιωπή)** Εν ιξέρουμεν ίντα πλάσματα ένει.
Σοφοκλής Ξέρω τους εγώ.
Τογλής Πού τους εγνώρισες;
Σοφοκλής Εν γειτόνοι μου.
Τογλής Σπουδάξει η κοπελλούα;
Σοφοκλής Δουλεύκει σε έναν κατάστημα.
Τογλής Ο αρφός της ίντα κάμνει;
Σοφοκλής Εν υδραυλικός.
Τογλής Ο τζύρης τους;
Σοφοκλής Επέθανεν ο τζύρης τους.
Τζυρκα Άοχω μάνα μου. Να τους ταΐζεις ούλλους.
Τογλής Η μάνα δουλεύκει;
Σοφοκλής Σε έναν εργοστάσιον.
Τογλής Άντα δουλειάν κάμνει;
Σοφοκλής Δεν ερώτησα.
Τζυρκα Γιατί να ρωτήσει; Δεν ιξέρει; Είτε θα καθαρίζει, είτε θα
ψήννει καφέδες.
Σοφοκλής Ενέγιωσεν τίμια τα παιδικιά της.
Τζυρκα Πού το ξέρεις;
Σοφοκλής Άτε γεια σας.

Τογλής Που εν να πάεις;
Σοφοκλής Ποτζει που ήρτα.
Τογλής Κάτσε να κουβεντιάσουμεν.
Τζυρκα Εν να τους βάλεις έσσω;
Τογλής Αν φύουν τζείνοι, θα φύει τζαι τούτος.
Τζυρκα Δεν τους θέλω δεν τους θέλω δεν τους θέλω.
Τογλής Πρόσεξε, γιατί ξέρεις με, άμα με σκουλλίσει η πελλάρα.
Τζυρκα Δέρε με, σκότωσ' με, μα δεν τους βάλλω έσσω.
Σοφοκλής Σταματάτε. Δεν θέλω να τσακκώννεστε για λλόου μου.
Φεύκω, να μεν σας αναστατώννω.
Τογλής Μείνε τζιαμέ λαλώ σου. Άφησ' τους νάρτουν, να δούμεν
ίνταν πον να κάμουμεν.
Τζυρκα Τζι ίνταν πον να πούμεν του κόσμου; Πως εχαρτώθηκεν ο
γιος μας τζαι χαπάριν εν επήραμεν;
Τογλής Πε πως εν ξένοι, πως τους φιλοξενούμεν.
Τζυρκα Άντα ξένοι; Πόσο ξένοι; Πόθθεν έρχονται τζαι πόθθεν
κατεβαίνουν;
Τογλής Πε πως εν η νοικοτζυρά του με τα παιδικιά της.
Τζυρκα Τζι εν να το πιστέψουν;
Τογλής Ανάθθεμαν τζι αν το πιστέψουν τζι αν μεν το πιστέψουν.
Σοφοκλής Άοι όι... τούτον εν το δέχομαι
Τογλής Είτε δέχεσαι... είτε πκιάσ' τους τζαι ξεκίνα. Εν τζι εν να με
ποβκάλτε εσείς εμέναν.

ΣΚΗΝΗ

Στο καφενείο

Καλλιόπη Μας είπε δέκα λεπτά. Πέρασε μια ώρα κι ακόμα να φανεί.
Βούλα Θάρθει μαμά.
Καλλιόπη Αλίμονο. Φαντάσου να μην έρθει. Η ερώτηση είναι πότε θα
έρθει. Σε μια ώρα, σε δύο ώρες; Θάρθει σήμερα; Θάρθει αύριο;
Στέλιος Ηρέμησε μαμά. Όπου νάναι θα φανεί.
Καλλιόπη Οι περαστικοί άρχισαν να μας κοιτάνε περίεργα. Και με
το δίκιο τους.
Βούλα Μή δίνεις σημασία. Αγνόησε τους.
Καλλιόπη Άνοιξε η γη και τον κατάπιε;
Στέλιος Άραγε σερβίνουν ποτό εδώ;
Καλλιόπη Έχεις πιεί καφέ. Τι άλλο θες;
Στέλιος Λέω να παραγγείλω κάνα ουζάκι.
Καλλιόπη Τρελλάθηκες; Είναι ώρα για ούζο;
Στέλιος Σκέτο. Χωρίς μεζέ.
Καλιόπη Σε παρακαλώ
Στέλιος Θα χαλαρώσουμε.
Καλιόπη Σε παρακαλώ.

- ΞΕΝ (**βγαίνει από μέσα με την Κούλα**) Θέλετε κάτι άλλο να σας φέρομε;
- Στέλιος Δεν μου λέτε...
- Καλιόπη Στέλιο σε παρακαλώ.
- Στέλιος Άσε ρε μαμά επί τέλους. Αν σερβίρετε ποτό, φέρτε μου ένα ούζο παρακαλώ.
- Ξενού Ούζο δεν έχουμε. Έχουμε όμως ζιβανιάν.
- Στέλιος Η ζιβανία τι είναι;
- Ξενού Η ζιβανία εν η...εν η ζιβάνα...ηηη ρατζιή. Πώς την λαλείτε στον τόπο σας.
- Κούλα Στην Ελλάδα τη ζιβανία τη λέγουνε τσίπουρο ρε μάμα.
- Στέλιος Αν η ζιβανία είναι το τσίπουρο, τότε φέρτε μου ζιβανία.
- Ξενού Να φέρω μιαν πιττακούρα να πκιείτε τζι οι τρεις σας;
- Στέλιος Δεν κατάλαβα;
- Κούλα Η πιττακούρα εν η ποτσούδα η μικρή.
- Στέλιος Η πουτσούδα η μικρή τι είναι;
- Ξενού Όϊ πουτσούδα. Ποτσούδα.
- Κούλα Η ποτσούδα η πλακουδιανή. Το καρτούδιν. Το τεταρτούιν.
- Στέλιος Τέλος πάντων. Φέρε μία τέτοια.
- Ξενού Θέλετε τζαι κάτι να την ισηλλίσετε;
- Στέλιος Τι να κάνουμε;
- Κούλα Να την τζιλήσετε να μεν σας φύγει χα χα χα....
- Στέλιος Τι εννοείτε;
- Ξενού ποσυρτήν,τσαμαρέλλαν, κουλουμπρούαν...
- Κούλα χαλουμούδιν,αναρούδαν, πομιλορούδιν...
- Ξενού τσακκιστές,λουβανούαν,κολιαντρούν...
- Στέλιος καμια ελίτσα και λίγη ντοματίτσα να μου φέρετε.
- Κούλα Αμέσως αμέσως
- Ξένια Άρτυσε κόρη τσακκιστές, ώσπου να κόψω την ντομάτα.
(πάνε μέσα)
- Καλιόπη Όταν θα σε πάω στο σπίτι, θα σε φτιάξω εγώ εσένανε.
- Στέλιος Αν είσαι θυμωμένη με τον Σοφοκλή, δεν σου φταίω εγώ ρε μαμά.
- Βούλα Επί τέλους. Νάτος που έρχεται.
- Καλιόπη Δόξα σοι ο θεός.
- Σοφο Γεια σας. Λυπάμαι πολύ.
- Καλιο Έλα ρε παιδάκι μου. Μας έχεις στήσει σαν ερωτευμένες μαθητριούλες.
- Σοφο Με συγωρείτε.
- Καλιο Πόση ώρα να σε περιμένουμε;
- Βούλα Μαμάααα...
- Σοφο Λυπάμαι. Φαίνεται να έχουμε κάποιο πρόβλημα.

Καλιόπη Πρόβλημα! Τι πρόβλημα;
Σοφο Ελπίζω να το ξεπεράσουμε. Μην ανησυχείτε.
Βούλα Είναι κάτι σοβαρό;
Σοφο Η μητέρα μου...
Βούλα Τι έχει πάθει η μητέρα σου;
Σοφο Ξεκινάμε και τα λέμε στο δρόμο.
Καλιόπη Τι να πούμε δηλαδή;
Σοφο Σας είπα...μην ανησυχείτε. Μόνο που να...προς το παρόν...
πώς να το εξηγήσω...η μητέρα μου επιμένει.
Στέλιος Δεν μου λές ρε Σοφοκλή...δεν μπορούμε να κάτσουμε
ακόμα λίγο;
Σοφο Γιατί; Για ποιο λόγο;
Στέλιος Έχω παραγγείλει λίγο τσίπουρο και λίγο μεζέ.
Καλιόπη Πρόσεξε καημένη μου. Με φτάνουν τα μπουρίνια μου.
Σοφο Αφού τάχει παραγγείλει, ας κάτσουμε πέντε-δέκα λεπτά
ακόμα.
Καλιόπη Να ακυρώσει την παραγγελία.(Φωνάζει) Κυρία Ξενού,
δεσποινις Κούλα σας παρακαλώ. Μην ετοιμάσετε την
παραγγελία. Θα φύγουμε.Κουραστήκαμε.Πρέπει να πάμε.
Ξενού Να πάτε στο καλόν τζαι μεν έσιετε ένοιαν.Δαμέ είμαστε.
Καλιόπη Πε μου τι θέλεις να σε πληρώσω κυριά Ξενού.
Ξενού Τα ποτά εν που λλόου μου ρε Σοφοκλή.Χαρά στο πράμα

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Η Τζυρκακού ίναι ξαπλωμένη στην αναπνευστική.

Τογλής (Στέκει από πάνω της) Εν που σκέφτομαι πως έρχονται,
αλλιώς να δεις ίντα λοής σε σηκώννω μάνι μάνι, ώσπου να
πεις κρομμύδιν.
Τζυρκα Ασα μάνα μου. Πού είσαι καλή μου μάνα; Κρατεί με το ριόν
μεσοκαλότζαιρα.
Τόγλης Πέρκι εν τα ριά του χάρου.
Τζυρκα Ασα μανούλλα μου τζαι πού είσαι, να ακούσεις ίντα μου
λαλεί ο προκομμένος μου;
(Μαντίζεται με ένα σεντόνι)
Τογλής Έτσι μπράβο. Σκουλλίστου που κουρίας, πέρκι σε πκιάει η
ασφυξία , να ησυχάσεις εσού να ησυχάω τζι εγιώ.
(Χτυπά η καμπάνα)
Τζυρκα (Σταυροκοπιέται. Στον εαυτό της) Μάντα γιορτή εν
αύριον τζαι φακκά η καμπάνα ;

- Τογλής Εξίασες ίντα γιορτή εν αύριον;
Τζυρκα Που τη σικκίρτιση μου έχασα τον λοαρκασμόν. Όπκοιος άγιος τζι αν ένει, δοξάζω τόνομαν του τζιαι προσιωνώ το, μα εν ημπορώ να πάω εκκλησιά...εν ημπορώ να πάω. Ας με συχωρήσει...ας με συχωρήσει...ααα μάνα μου...ααα μάνα μου (**Μπαίνει η Αννού**)
- Αννού Γεια σας
Τογλής Καλώς την Αννούν. Κάτσε. (**Μπαίνει μέσα**)
Αννού Εν ήρτα για να κάτσω. Ίνταν πόπαθες κόρη Τζυρκακού έτσι άξιππα;
- Τζυρκα Εν σου είπεν η Μαρία;
Αννού Εν τζείνη που μ'έπειπεν νάρτω να σε δω. Ίντα πονείς;
Πονείς την τζεφαλή σου; Το στομάσιν σου; Τα κόκκαλα σου; Τα πλαίτζια σου;
- Τζυρκα Ούλλα τζεντούν με.
Αννού Θέλεις τίποτε; Θέλεις να σε τρίψω; Θέλεις να σου βάλω καζιά; Θέλεις να σου κάμω καμιάν σούππα;
- Τζυρκα Μακάρι νάσαι καλά...μακάρι νάσαι καλά.
Αννού Μεν αντρέπεσαι. Άμα αρρωστήσω εγιώ, εσού εν φεύκεις που κοντά μου.
- Τζυρκα Εν να μου περάσει.
Αννού Σίουρα εν να σου περάσει. Εν τζι είσαι μη κακόν του θανατά. Αμμά να βοηθήσουμε να φύει η αρρώσκια γληροότερα.
- Τζυρκα Άμε στο καλόν τζαι μεν έσιεις την ένοιαν μου.
Αννού Γίνεται να μεν έχω την ένοια σου;
Τζυρκα Άμε στο καλόν...άμε στο καλόν...
Αννού Δεν σε έξερα για ακατάδεχτην κόρη Τζυρκακού.
- Τογλής (**βγαίνει από μέσα**) Άφησ' την τζι εν να της περάσει Αννού.
Άμε στο καλόν τζι άφησ' την.
- Αννού Μέμπα τζαι συμβαίννει τίποτε άλλον Ττογλή;
Τογλής Ίντα να συμβεί;
Αννού Ξέρω τζι εγιώ!
Τογλής Εεε...εεε...εν η αλήθεια...εν η αλήθεια ελοοφέραμεν νάκκον τζι εν κακοφανισμένη.
- Αννού Άμα εν έτσι,εγιώ δεν έχω λόν. Μεσ' τ'αντρούνον δεν χωρεί ούτε φυλλοκρόμμυον. Κάμετε καλά μεταζύ σας.
- Τογλής Φκαριστούμεν Αννού. Νάσαι καλά.
Αννού Άτε...γεια σας.
Τογλής Να πάς στο καλό. (**Φεύγει**) Αρέσκει σου έτσι; Αρέσκει σου να λαλούμεν ψέματα; Ρωτώ σε , απάντα μου.
- Τζυρκα Ας όψονται τζείνοι που μας τα κάμαν.

- Τόγλης Πικιάε νίφτου, χτενίστου... τζι εν αντροπή νάρτουν να σ'έβρουν σε τουν το χάλιν.
- Τζυρκα Εγιώ, η κόρη του Χατζημιχάλη με το νάμιν,να κάτσω να ντυθώ, να στολιστώ για τους κκιλίντζιηρους!
- Ττογλής Δε τους, άκου τους πρώτα τζι ύστερα να τους κρίνεις.
- Τζυρκα Ούτε να τους δω θέλω,ούτε να τους ακούσω
- Σοφοκλής (**Φωνάζει απέξω**) Εεε παπάαα...εε παπάααα
- Τογλής Άκου τους. Ελάτε μέσα. Ελάτε μέσα ρε Σοφοκλή. Σήκου πάνω τζι εν αντροπή. Τζι ο μυαλλίττερος σου σκούντρος να ρέξει το ζωπόρτι σου, οφείλεις να τον προσδεχτείς.
- Τζυρκα Α μάνα μου...α μάνα μουου....
- Τογλής Μανάκοσιν τζαι πιττάκοσιν
- Σοφοκλής (**Μπαίνει με τους άλλους**) Γεια σας . Ίντα κάμνετε; Ακόμα να περάσει της μάνας μου;
- Τογλής Γιάλι άλι εν να της περάσει.
- Καλλιόπη Τι έχει ακριβώς η μάνα σου Σοφοκλή;
- Σοφοκλής Εεε...τα συνηθισμένα. Εεε ποδά εν η κυρία Καλλιόπη. Η Βούλα εν ηηη...η κόρη της τζαι ο Στέλιος ο γιός της.
- Τογλής Συγνώμη τζιόλας που σας υποδεχούμαστιν έτσι,μα... έτσι τάφερεν ο σατανάς.
- Καλλιόπη Τι να σας πω. Ομολογώ ότι έτσι που ήρθαν τα πράγματα, μένω άναυδη.
- Τογλής Συγνώμη!
- Καλλιόπη Δεν ξέρω τι να πω λέω.
- Τογλής Τίποτε να μεν πεις. Ελάτε να σας τανύσουμε να καντζιαστείτε όπως όπως τζι ο θεός να βάλει το σιέριν του.
- Καλλιόπη Ο θεός να βάλει το χέρι του να.Αλλά τι να σου κάνει κι ο θεός, όταν εσύ δεν βοηθάς; Εσείς τι λετε κυρία Τζυρκακού; Θα βάλουμε όλοι κάνα χεράκι να δούμε τι θα κάνουμε ή να τα μαζεύουμε και να του δίνουμε; Σε σας μιλώ κυρία Τζυρκακού. Κυρία Τζυρκακού...
- Τζυρκα Εεε Ττογλή, άμα εύρεις ώραν, λάμνε να γαλέψεις τζείνες τες ανάφεντες τες αίγιες.Τζι αν καρτεράς που λλόου μου, με τουν την μαυρογέρημην την τζεφαλαρκάν που με κρατεί, εν να μείνουν αγάλευτες τζαι να βυζοπονήσουν.
- Ττογλής Πέρα βρέσειε στην καραμανιά σιονίζε.
- Στέλιος Εεε με το μπαρδόν. Κύριε Τογλή, σε όλους συμβαίνει καμιά φορά να την πάθουμε και να μείνουμε από καύσιμα. Ρωτώ στα ίσια λοιπόν και πείτε μου. Αν δεν υπάρχει ούζο στο σπίτι, να πεταχτώ στον μπακάλη να φέρω κάνα μπουκάλι;

ΣΚΗΝΗ

Στο καφενείο. Πίνουν καφέ

- Δημήτρης Υποψιάστηκα το που την πρώτη στιγμή ρε ανιψιέ. Που την ώρα π'άκουσα ότι ήρτες που την Αθήναν τζαι φιλοξενείς την νοικοτζυρά σου με την κόρηνη της τζαι τον γιον της. Τούτος, για να τους καλέσει τζαι τζείνοι, για να δεχτούν την πρόσκλησιν, κάτι άλλον συμβαίνει λαλώ.
- Σοφοκλής Λαλείς να το καταλάβαν τζι άλλοι;
Δημήτρης Ο κόσμος υποψιάζεται χωρίς να δει ρε ανιψιέ. Φαντάσου άμα θωρεί τζιόλας.
- Σοφοκλής Ίνταν που θωρεί δηλαδή;
Δημήτρης Πρώτα πρώτα που τον τρόπον που σε θωρεί η κοπελλούα. Κρέμμεται που τα μμάδικα σου τζαι που το στόμα σου.
- Σοφοκλής Αντρέπομαι να κυκλοφορώ πκιον ρε ανιψιέ.
Δημήτρης Έβκα τζαι πε το καθαρά να τελειώννει τούτη η ιστορία.
Σοφοκλής Εν μάνα μου ρε ανιψιέ. Μπορεί ν'αντρέπουμαι για την συμπεριφοράν της, μα νοιάζομαι την. Θέλω να την πείσω. Θέλω να πει το ναι τζαι τζείνη. Θέλω να φύω τζαι νάχω την συνείδηση μου ήσυχη. Δεν ημπορώ να κάθομαι να δκιαβάζω τζαι να σκέφτομαι ότι η μάνα μου εν κακοφανισμένη.
- Δημήτρης Ξέρω πολλά καλά τη θκεια μου, αλλά ακόμα τζι εγώ, ίντα να σου το κρύψω, παραξενεύκομαι με τουν το πείσμαν της.
- Σοφοκλής Δεν υποψιάζεσαι την αιτίαν;
Δημήτρης Πκοια εν η αιτία;
Σοφοκλής Προορίζει με για άλλην.
Δημήτρης Για πκοιαν;
Σοφοκλής Την Μαρίαν του μουχτάρη.
Δημήτρης Την Μαρίαν του μουχτάρη! Πε της ότι θέλει άλλον να ποσιατίσει.
- Σοφοκλής Να της πω ψέματα;
Δημήτρης Ένεν ψέματα. Θέλω την τζαι θέλει με. Αλλά... ξέχαστο. Μεν πεις κανενού τίποτε. Ξέρεις τους γονιούς της. Αν το μάθουν μπορεί να πάσιν πείσμα. Όσο για το πρόβλημα σου, άφης'τη δουλειάν πάνω μου.
- Σοφοκλής Τι θα κάμεις δηλαδή;

Δημήτρης Κάτι θα σκεφτώ (**Μπαίνει ο Στέλιος**)
ΣΤΕ Χαιρετώ τα καλά παιδιά και καλά ξαδέρφια (**Φωνάζει**)
Κυρία Ξενού, δεσποινίς Κούλα...κυρία Ξενού...
(**Βγαίνουν**)
ΞΕΝ Καλώς τον κύριον Στέλιον.
ΚΟΥΛΑ Καλώς τον κύριον πρωτεουσάνον
ΣΤΕ Σκέτος Στέλιος. Ούτε κύριο ούτε πρωτεουσιάνο θέλω να
με λέτε. Από χωριό κατάγομαι κι εγώ.
ΚΟΥ Έχεις όμως τον αέραν του Αθηναίου ρε παιδί μου.
ΣΤΕ Το καυσαέριον του Αθηναίου θες να πεις
ΞΕΝ Έρτες νάβρεις τους φίλους σου;
ΣΤΕ Ναι, ήρθα να δω τους φίλους μου. Λοιπόν...κυρά Ξενού.
Αν έχεις πάρει ούζο, πιάσε ένα καραφάκι και λίγες
σαρδελίτσες.
ΞΕΝ Το καραφάκιν ίνταν πόνει;
ΚΟΥ Το καρτούιν ρε μάμμα...το καρτούδιν.
ΣΤΕ Αλλά παιδιά ξηγημένοι.Θα πληρώσω εγώ σήμερα. Ααα...
όλα κι όλα... όχι να βγει τόνομα μας σε ξένον τόπο.
ΞΕΝ Γιατί να βκει τόνομα σου γιόκκα μου;
ΣΤΕ Γιατί ως τώρα δεν μ'άφησαν ποτέ να πληρώσω.
ΞΕΝ Φοάσαι πως εν να σε πάρουν για παπταξιή;
ΣΤΕ Πώς να με πάρουν !
ΞΕΝ Παπταξιήν...αβάττατζιην... ίντα λαλείτε στην Αθήναν την
αβάτταν;
ΣΤΕ Δεν καταλαβαίνω.
ΚΟΥ Άμα βρεθείτε στην Αθήναν, λαλεί, θα τους τρατάρεις εσύ,
για να βγάλεις την υποχρέωση.
ΣΤΕ Αυτό εξυπακούεται...

ΣΚΗΝΗ

**Η Τζυρκακού περνά από το προσκήνιο κρατώντας ένα καλάθι.
Συναντά τον Δημήτρη, που έρχεται από την άλλη μεριά.**

- Δημήτρης Γεια σου θκεια Τζυρκακού.
Τζυρκα Γεια σου ρε Δημήτρη. Ίντα κάμνει η αρφή μου;
Δημήτρης Σιαιρετά σε θκεια.
Τζυρκα Να της πάρεις σιερετίσματα. Κάμνουμεν μαύρα μμάδκια να την δούμεν. Σαν να ζιούμεν παρά χωρκού. Γίνετα ρε, δκυο αρφάες ούλλες ούλλες που είμαστιν, τζαι να θωρεί η μιά την άλλην στη χάσην τζαι τη φέξη;
Δημήτρης Καλά...γιατί εν πάεις εσού να την δεις;
Τζυρκα Εγώ εν τζι είμαι αδικιασερή σαν την μάνα σου.
Δημήτρης Αν της το πω, εν να της κατοφανεί.
Τζυρκα Αν της κατοφανεί, ας ιπέσει χώρκα της.
Δημήτρης Τέλος πάντων. Τούτες τες ημέρες είσαι δικαιολογημένη.
Τζυρκα Έφερε σου μουσαφίρηες ο ανιψιός μου. Έσειεις φασαρίες.
Δημήτρης Οι φασαρίες εν μας λείπουν.
Τζυρκα Όι μάνα μου...ο θεός να μεν μ'αφήκει.
Δημήτρης Γιατί θκεια;
Τζυρκα Εγώ...το μακρύτερον ταξίδιν πόκαμα στη ζωή μου εν ως την Παναγίαν την Αματιτζήν με το γαούριν. Όι να κόψω να πάω με το παμπόρι στην Αθήναν.
Δημήτρης Όι θκεια...μα ίντα πράμαν εν η κόρη.
Τζυρκα Ίντα πράμαν;
Δημήτρης Πουρέκκιν.
Τζυρκα Εεε όι τζαι πουρέκκιν. Λαόπιτταν μπορεί να την πεις.
Δημήτρης Καρταμοθωρείς θκεια Τζυρκακού.
Τζυρκα Εν αντέπεσαι ρε;
Δημήτρης Να πας σε κανέναν οφθαρμιάτρον να σε εξετάσει
Τζυρκα Ή εκοντοφώδκιασα εγώ ή εστραώθηκες εσού.
Δημήτρης Εγώ δκιαβάζω νύχτα στο φως του φεγγαρκού.
Τζυρκα Εχτός τζι αν εν τίποτε άλλον ρε Δημήτρη;
Δημήτρης Ίντα άλλον;
Τζυρκα Επειδή εν σου βάλλει καμιά άσιερον...τζαι γαούρα να ρέξει που κοντά σου, θωρείς την όμορφην.
Δημήτρης Όι θκεια...αμμά είσαι πολλά φακκόλοη.
Τζυρκα Έτσι μ'έκαμεν η μάνα μου...τζι αν μεν σ'αρέσκω, μεν μου ξανασυντύσειεις.

ΣΚΗΝΗ

Η Μαρία περνά από το προσκήνιο, κρατώντας ένα καλάθι. Συναντάται με τον Στέλιο που έρχεται απέναντι, κρατώντας ένα μπουκάλι.

Στέλιος (Είναι λίγο πιομένος) Χαίρετε δεσποινίς(δεν του απαντά)
Δεσποινίς χαίρετε. Γιατί δεν με χαιρετάτε δεσποινίς;
Δεσποινίς γιατί δεν με χαιρετάτε;
Μαρία Δεν σε ξέρω.
Στέλιος Πρέπει να ξέρεις κάποιον για να τον χαιρετήσεις;
Μαρία Έτσι συνηθίζεται στον τόπο μου.
Στέλιος Τότε να γνωριστούμε. Στέλιος Πετρακούλας εκ
Πτολεμαΐδος, κάτοικος Αθηνών.
Μαρία Άτε ρεεεε...(Φεύγει)
Στέλιος (Της φωνάζει) Να πιούμε ένα ουζάκι μαζί ένα βραδάκι;
(Μονολογεί) Ποποπο...με έχει εμπνεύσει και της έχω
φτιάξει και στιχάκι. Ποποπό...τι είναι αυτή ρε παιδάκι μου.
Μα την πίση μου, για χάρη της θάμενα για πάντα σ' αυτό το
χωριουδάκι

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι

Καλλιόπη (Σιδερώνει) Αυτή δεν είναι άνθρωπος παιδάκι μου. Αυτή
είναι οχιά. Φίδι φαρμακερό. Θα μας δαγκώσει. Θα μας φάει.
Θα μας καταπιεί ζωντανούς.
Βούλα Δώσε τόπο στην οργή μαμά. Σε παρακαλώ. Κάνε πως δεν
βλέπεις, δεν ακους, δεν καταλαβαίνεις. Να περάσουν αυτές
οι μέρες.
Καλλιόπη Αυτό κάνω. Με βλέπεις να κάνω τίποτε άλλο;
Βούλα Και προ παντός πάψε να το σκέφτεσαι.
Καλλιόπη Ναι αλλά είμαι κι εγώ άνθρωπος. Κι ο άνθρωπος δεν είναι
πάντα ο ίδιος. Κάποιες φορές χάνει τον έλεγχο του.
Κάποιες φορές του τη δίνει.
Βούλα Τότε να φεύγεις από το σπίτι.
Καλλιόπη Και πού να γυρίζω; Στα βουνά και τα λαγκάδια;
Βούλα Στη γειτονιά.
Καλλιόπη Άγνωστη μεταξύ αγνώστων;
Βούλα Εσύ επέμενες νάρθεις.
Καλλιόπη Δεν ήξερα τι θα συναντήσω.
Βούλα Τότε να σωπάς και να κάνεις υπομονή.(Μπαίνει ο Τρογλής)
Τρογλής Καλησπέρα
Καλλιόπη Καλησπέρα

- Τογλής Μα έγκιαες να σιερώσεις;
Καλλιόπη Μαζεύτηκαν αρκετά κι είπα να τα σιδερώσω.
Τογλής Ήπιετε καφέν;
Καλλιόπη Άμα θες, σου κάνουμε παρέα.
Τογλής Πκοια τον κάμνει καλλίτερα;
Βούλα Να τον κάνω εγώ. (**Πάει μέσα**)
Τογλής Εν μέσα η Τζυρκακού;
Καλλιόπη Πήγε στο περιβόλι, να φέρει λέει τις ντζούρες. Τώρα, τι είναι αυτές οι ντζούρες ένας θεός ξέρει.
Τογλής (**Χαίρεται που της εξηγά**) Αααα...οι ντζούρες εν τζείνες που μοιάζουν με τες κουέλλες.
Καλλιόπη Με ποιές;
Τογλής Τες κουέλλες.
Καλλιόπη Και οι κουέλλες τι είναι;
Τογλής Η κουέλλα εν το θηλυκόν του κλιάρου. Η τσούρα εν το θηλυκόν του τραούλλου.
Καλλιόπη Δεν καταλαβαίνω.
Τογλής Η κουέλλα εν τζείνη που κρέμμεται η βάκλα της. Η τσούρα εν τζείνη που το νουρίν της θωρεί πάντα ίσια πάνω. Ντα έσει τζαι παροιμίαν για τουν την ιστορίαν. “ Αππήσεν, λαλεί, η κουέλλα τον βραμόν τζι εσηκώστηκεν η βάκλα της τζι εφάνηκεν το πράμαν της. Τζαι νηέλασεν της η τσούρα, που το δικόν της εν πάντα ξησιέπαστον. (**παύση**) Εκατάλαβες;
Καλλιόπη Όχι
Τογλής Ίντα λοής να σου το εξηγήσω...Η τσούρα εν η αίγια.
Καλλιόπη Η αίγια! Η κατσίκα δηλαδή.
Τογλής Ααα μπράβο.
Καλλιόπη Δόξα σοι ο θεός. Εεε λοιπόν η κυρά σου πήγε να φέρει τις κατσίκες. (**Μονολογεί**) Έπρεπε νάχαμε φέρει μαζί μας κι ένα δραγομάνο.
Τογλής (**Παύση**) Εν αζούλα που της έπεσεν.
Καλλιόπη Τι της έχει πέσει!
Τογλής Η Τζυρκακού, λαλώ, αζουλεύκει, αμμά εν να της περάσει.
Καλλιόπη Όταν μας βλέπει να φεύγομε μπορεί να της περάσει.
Τογλής Οι περίτου μανάες έτσι παθαίνουν, άμα τους πκιάουν τον κανακάρην τους.
Καλλιόπη Αφού ήθελε να τον νταντεύει, γιατί τον άφησε να φύγει από κοντά της;
Τογλής Εύκολα αγκρίζεται εύκολα μερώννει. Φτάννει νάβρεις το κουμπίν της. Ο καθέννας έσει το κουμπίν του.

- Καλλιόπη Ποιος να το πιστέψει. Ήρθαμε για συμπεθεριό και μας συστήνουνε για ξένους.
- Τογλής Φταίει τζι ο γιος μας. Εν το καρτερούσαμεν. Έλα στη θέση μας.Ο κάθε γονιός κάτι λοαρκάζει για το παιδίν του.
- Καλλιόπη Μήπως κι εγώ άλλα δεν λογάριαζα για την κόρη μου; Ξέρεις πόσοι μου την ζητήσανε; Άνθρωποι που τους γνώριζα. Με θέση και υπόληψη.Παιδιά του περιβάλλοντος μας.Με τη νοοτροπία μας, με τες συνήθειες μας. Αυτή όμως δεν ήθελε ν'ακούσει.Αυτόν αγάπησε, αυτόν αποφάσισε να πάρει. Κι εγώ υπέκυψα κι ας είναι και κορίτσι. Πού νάξερε το καημένο τι την περίμενε. Ότι θα την απορρίψουνε μετά πολλών επαίνων.
- Τογλής Ήρτεν μας νάκκον άξιππα. Τούτον ένει.
- Καλλιόπη Μπαρτόν.
- Τογλής Ήρτεν μας κατάκκελλα λαλώ.Κατακούτελλα.
- Βούλα Έτοιμα τα καφεδάκια.
- Τογλής Έλα βάρ'τα δαμέ. Έτσι μπράβο.Εεε πώς περνάς; Άρκεψες να βαρκέσαι;
- Βούλα Δεν είναι πως βαριέμαι. Άλλωστε είναι κι ο Σοφοκλής. Γιατί να βαρεθώ.Το πρόβλημα είναι οι σχέσεις μας στο σπίτι.
- Τογλής Το Σάββατον εν το παναύριν μας. Αύριον -πιθαύριον θα πκιάει να ζυμώσει, να φουρνίσει.Κάτσε να τη βοηθήσεις
- Βούλα Αφού δεν με θέλει κοντά της.
- Τογλής Να επιμένεις. Κάμε πως εν ακούεις. Κάμε πως εν θωρείς. Βάλλε που το έναν τζαι βκάλλε που το άλλον. Ώσπου να σε συνηθίσει. Άμα σε συνηθίσει εν θα μπορεί να σε χάσει. Με ούλλα τα πλάσματα το ίδιον συμβαίνει.
- Καλλιόπη Την Βούλα κι αν την ανέχεται, εμένα δεν θέλει να με δει. Σαν ταύρος γίνεται κάθε φορά που με κοιτά. Γουρλώνει τα μάτια της ,ανάβει το πρόσωπο της κι η γλώσα της ροδάνι. Κι ελάχιστα καταλαβαίννω απ'ότι μου λέει. Χθες μου είπε... τώρα να δει πώς μου το είπε... ότι όλη μέρα...χωρκγυρίζω και...βουρτουνίζω. Αλήθεια...θάθελα νάξερα. Τι σημαίνει βουρτουνίζω;
- Τογλής Βουρτουνίζω σημαίνει...σισηινίζω σαν τον βόρτον
- Καλλιόπη Δεν καταλαβαίννω.
- Τογλής Χιχινίζω σαν τον βόρδον.
- Καλλιόπη Ούτε και τώρα.
- Τογλής Θέλει να πεί ότι...ότι είσαι τταβλαντισμένη, καπάτσα, άξια.
- Καλλιόπη Μούχει κάνει κομπλιμέντο δηλαδή!
- Τογλής Βέβαια

ΣΚΗΝΗ

Στον καφενέ. Ο Στέλιος με τον Σοφοκλή πίνουν καφέ.

Στέλιος Την σκέφτομαι συνεχώς ρε Σοφοκλή.
Σοφοκλής Παραίτα.
Στέλιος Δεν μπορώ να τη βγάλω απ το μυαλό μου. Ακόμα και τα βράδια τη βλέπω στον ύπνο μου.
Σοφοκλής Να την ξεχάσεις.
Στέλιος Δεν μπορώ.
Σοφοκλής Τη θέλει άλλος.
Στέλιος Την θέλει άλλος;
Σοφοκλής Ναι.
Στέλιος Εκείνη τον θέλει;
Σοφοκλής Κι εκείνη τον θέλει.
Στέλιος Κι εσύ πού το ξέρεις;
Σοφοκλής Μου τόπε ίδιος.
Στέλιος Είναι απ' το χωριό;
Σοφοκλής Ναι
Στέλιος Ποιος είναι;
Σοφοκλής Μη ρωτάς. Δεν θα σου πω. Δεν έχει σημασία.
ΚΟΥ (Βγαίνει από μέσα) Ετελειώσατε τον καφέ σας να πάρω τα φεντζανάκια;
ΣΟΦ Ναι ναι πάρτα...
ΚΟΥ Σαν να τον βλέπω ολίγον σικιρδισμένον σήμερα τον κύριο Στέλιον.
ΣΟΦ Δεν είμαστιν πάντα το ίδιον.
ΚΟΥ Βρίσκεσαι σε διακοπές κύριε Στέλιο μου. Δεν αξίζει τον κόπο να... σικιρδίζεσαι.
ΣΤΕ Τι να κάνω!
ΚΟΥ Να σικιρδίζεσαι, να... τσαγκροβλαγκάς.

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Η Τζυρκακού μπροστά από τον φούρνο. Τη βοηθά η Βούλα.

Τζυρκα Να πκιάεις τη μούττη μου, θαρκούμαι εν να βκει η ψυστή μου. Εν με κανεί η ποστασούρα, αφήκετε με τζι εκορούζιασα.
Σοφοκλής Να σου φέρω λλίον νερόν να πκιάεις;
Τζυρκακού Θέλεις πείν; Λάμνε φέρε τζαι φέρε τζαι μια σίκλαν γεμάτην να σβήσουμεν τον σύρτην.
Σοφοκλή Καλά. (Φεύγει)
Βούλα Αφήστε με να σας βοηθήσω.
Τζυρκα Ατζιαμήες εν θέλω μεσ'τα πόδκια μου.
Βούλα Με συγχωρείτε;
Τζυρκα Εξανάκαμες έτσι δουλειάν;
Βούλα Όχι.
Τζυρκα Εεε τωρά ένεν ώρα να σε μάθω. Η αδκιασερή η μάνα σου, πόπρεπεν να μινει να μας τανύσει, επήεν τζι εφαραντζύστηκεν
Βούλα Τι έκανε!
Τζυρκα Εφαραντζύστηκεν. Ελατσιήστηκεν. Εκατάπκιεν την η γη. Να δούμεν πού γυρίζει τζαι δκιατζιηνεύκεται! Να δούμεν πκοιες τζιεγκήνες ηύρεν ομπρός της τζι έπκκιαν το λακκιρτίν τζι έμεινεν. Να δούμεν πού επήεν τζι εκοράτζιησεν!

- Βούλα Δυσκολεύομαι να αντιληφθώ τι λέτε.
Τζυρκα Εγινώ αγνατίζω τη γλώσσα σου. Αν μεν αγνατίζεις η αφενκιά σου την δική μου, ίντα να σου κάμω.
- Βούλα Αν μου μιλάτε ίσως λίγο πιο αργά!
Τζυρκα Έτσι έμαθα να συντυχάννω. Στην ηλικίαν μου εν ημπορώ να αλλάξω συνήθειες. Αν θέλεις να μάθεις, θώρε, άκουε τζαι σπίαζε. Ρεε Σοφοκλή εν που τον λάκκον πον να βγάλεις τζείνον το νερόν;
- Σοφοκλής Έρκομαι.
Τζυρκα Έτσι γιαβάσην άδρωπον εν εξαναγέννησεν ο ντουνιάς. Κάμνε καηρέτιν τζι εν να κρούσει τούτος ο μαυρογέρημος ο σύρτης.
- Βούλα Να πάω να φέρω τα ψωμιά εδώ έξω;
Τζυρκα Εν θα ξωρτώσεις να τα φέρεις. Αν θέλεις να ποσκολιστείς, λάμνε φέρε δκυο τσαέρες να τες μπρομουττίσουμεν, να βάλουμεν τους τσέστους πάνω.
- Βούλα Τι να φέρω! (**Έρχεται ο Σοφοκλής**)
Σοφοκλής Φέρε δυο καρέκλες.
Βούλα Ναι αμέσως.
Σοφοκλής Πε μου... κάμνεις το ξεπίτηδες; Εν ημπορείς να πεις δκυο κουβέντες να σε καταλάβουν τα πλάσματα;
- Τζυρκα Φερ'το νερόν να πκιω τζαι βρίζε. Εγινώ συντυχάννω τη γλώσσαν μου τζι όκποιος θέλει ας καταλάβει, όκποιος θέλει ας μεν καταλάβει. Έμεινεν τους μια εβτομάδα να πάσιν έσσω τους να γλιτώσουμεν. Να πνάσει το βλαντζίν μας.
- Σοφοκλής Επαήρτησες να μας πολογιάσεις.
Τζυρκα Ας έρκεσουν μόνος σου να σε καλοδεχτώ.
Σοφοκλής Καλάν μανά... καλά...

ΣΚΗΝΗ

Στον καφενέ. Ο Τογλής πίνει καφέ. Έχεται ο Δημήτρης.

- Δημήτρης Για σου θκειέ Τογλή.
Τογλής Καλώς τον Δημήτρη. Κάτσε να πκιείς καφέ. Ρε καφετζιή έναν καφέν του Δημήτρη.
- Δημήτρης Κάτι σε θέλω θκειε Τογλή.
Τογλής Ίντα θέλεις;
Δημήτρης Σκέφτομαι τζιόλας ίντα λοής να σου το πω.
Τογλής Εν τίποτε σοβαρόν;
Δημήτρης Εξαρτάται ίντα λοής εν να το πάρεις.
Τογλής Λάλε να δούμεν.

- Δημήτρης Θέλω να σε βάλω προξενητήν για μιαν κορούαν.
Τογλής Δουλειά στο σιέριν μου. Πε μου μόνον ποια εν πόνει.
Δημήτρης Τζείνη που φιλοξενείτε.
Τογλής Μα η καλαμαρού;
Δημήτρης Η καλαμαρού.
Τογλής Παρέτα.
Δημήτρης Γιατί;
Τογλής Δεν κάμνει για λλόου σου.
Δημήτρης Εν ιξέρω γιω αν κάμνει η αν μεν κάμνει;
Τογλής Τζαι πού το ξέρεις.
Δημήτρης Έσειι που την ημέραν που την είδα με τρώω με πίνω. Άλλη σκέψιν, άλλην ένοιαν που λλόου της δεν έχω. Ππέφτω τη νύχταν τζαι θωρώ την εις τον ύπνον μου. Αννοίω τα μιμάδκια μου, πάλε το ίδιον. Σύφκω μεσ'το πκιάτον να φάω τζαι θωρώ τη φάτσαν της. Πκιάννω το ποτήριν να πκιω νερόν, έτην πάλε ομπρός μου.
Τογλής Εν προχωρημένη δηλαδή η κατάσταση σου.
Δημήτρης Έσειι καμιάν εβτομάδαν, αφότου την είδα, έχασα πέντε κιλά.
Τογλής Ντα ώσπου να φύει να πάει έσσω της, εν να μείνεις ο μισός.
Δημήτρης Αφού λαλώ σου.
Τογλής Να την ιξιχάσεις.
Δημήτρης Γιατί;
Τογλής Γιατί νομίζω, ότι εν θα κάμεις τίποτε.
Δημήτρης Τζαι πού το νομίζεις;
Τογλής Έχω τον λον μου.
Δημήτρης Τζι εγίω έχω τον λον μου πως εν να την καταφέρω.
Τογλής Εγίω μια φοράν εν πρόκειται να σου κάμω τον προξενητήν.
Δημήτρης Έτσι πε μου, να γυρευτώ αλλού.
Τογλής **(μικρή σιωπή)** Έχω μιαν ιδέν ρε Δημήτρη.
Δημήτρης Να την ακούσω.
Τογλής Ξέρεις πκοιος ημπορεί να σε κανονίσει;
Δημήτρης Πκοιος;
Τογλής Να αποταθείς εις την θκειαν σου την Τζυρκακούν.
Δημήτρης Τζι εν να με κανονίσει;
Τογλής Κάμε μιαν προσπάθειαν. Δεν χάννεις τίποτε. **(Μπαίνει ο Στέλιος)**
Στέλιος Κυρία Ξενού φέρα μία πιτακούρα με τρία ποτηράκια. Φέρε και λίγο χαλουμάκι, λίγες ντζακιστές και καμιά ντοματίτσα. Άντε μπράβο...ααα αυτή τη φορά δεν σηκώννω συζήτηση. Εγώ κερνάω...
ΞΕΝ **(Βγαίνοντας με την Κούλα)** Εσύ τζερνάς...εσύ τζερανάς... αμμά το πουντζίν δεν ιβκαίννει που την πούγκαν κύριε Στέλιο.
Στέλιος Τι είναι το πουτσίν και τι είναι η πούγκα;
Κούλα **(Προσπαθεί να διορθώσει την κατάσταση)** Το πουντζίν είναι το βρουτσίν και η πούγκα είναι η πούντα. Δεν έχεις ακούσει που λένε ...να σε πιάσει η πούντα και η πύρεξη!

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Η Τζυρκακού, ο Σοφοκλής και η Βούλα κάθονται μπροστά στο φούρνο και πίνουν καφέ.

Σοφοκλής Εν ώρα πον ν'ανοίξουμε τον φούρνον;

Τζυρκακού Θέλει ακόμα.

Σοφοκλής Εν να τα κάψουμεν.

Τζυρκακού Έλα παππού μου να σου δείξω τ'αμπέλια σου. (**Μπαίνει η Καλλιόπη**)

Καλλιόπη Γεια σας.

Τζυρκα Χόσκελτιν-σαφάκελτιν. Καλώς την αδικιασερήν.

Σοφοκλής Έλα να πιούμεν καφέ.

Τζυρκα (**Μέσα από τα δόντια**) Έτσι ζωή! Που το κρεβάτι στο τραπέζι τζαι που το τραπέζι στη γύρα!

Καλλιόπη Κοντεύουν να ψηθούνε τα ψωμιά;

Τζυρκα Έηρτες πασ'την ώραν. Να τα δοτζιμάσει η αφενκιά σου; να μας πεις αν σ'αρέσκουν.

Καλλιόπη Θα μου κάνετε τέτοια τιμή;

Τζυρκα Ο καθένας κάτι πρέπει να κάμνει.

Καλλιόπη Ααα για στάσου κυρά Τζυρκακού. Τι ζήτησες να κάνω και δεν τόκανα;

Τζυρκα Να μου τανύσεις έθελα, όι να πκιάεις την στράταν.

Καλλιόπη Τι σημαίνει να μου τανύσεις;

Τζυρκα Να σιύψεις την κára σου μεσ'τη σκάφην να ζυμώσεις. Να κολοσύρεις σπάλαθους κοντά στον φούρνο να τον πυρώσεις. Τζι άμα δεις τ'αμμάτιν του ν'ασπρίσει, να πκιάεις τον σύρτην να τον σύρεις. Να φορτωθείς τες μονοούπες, να κουαλήσεις τα ψουμιά να τα φουρνίσεις. Να σου φατσύσει η λάβρα τζαι να τρέξει το δρώμαν που την καρκαλαμιάν σου, να κατεβεί ως το καβλονούρι σου τζαι να μουσιέψει το μεσοβράτζι σου. Να δεις ίντα λοής μυρίζει το ψουμίν! Αμμά τα σιέρκα της αφενκιάς σου εν σαν τα σιέρκα της καθισιάρας. Πού να καταδεχτούσι σύρτην για φουρνόφκιον !

Καλλιόπη Ανάθεμα με αν καταλαβαίνω λέξη.

Σοφοκλής Δεν έχει και τόση σημασία.

Καλλιόπη Μπορεί και να με βρίζει δηλαδή και να μην το παίρνω μυρωδιά.

Σοφοκλής Μιλá γενικά κι αόριστα.

Καλλιόπη Μαζί μιλάμε και χώρια καταλαβαίνομε.

Βούλα Από μια άποψη είναι προτιμότερο μαμά.

Καλλιόπη Σ'αυτό συμφωνούμε.

Τζυρκακού Πού συμφωνά η αφενκιά σας;

- Σοφοκλής Στες προκοπάες σου.
Τζυρκα Αμπλέψαν επί τέλους τες προκοπάες μου;
Καλλιόπη Άντε κυρά Τζυρκακού.Θα ανοίξεις καμιά φορά το φούρνο;
Τζυρκα Επαήρτησες!
Καλλιόπη Ναι.Μπαίλτισα.
Τζυρκα **(Πλησιάζει το στόμα του φούρνου. Πλησιάζει και η Καλλιόπη)** Τράβα πίσω.Τζι αν σ'αρπάξει το λαμπρόν, εν να κρούσεις με τζείνην ούλλην τη μαλλούραν. Εν να πάρεις πουρλόττον σαν τον αλουποτζιήτην. Τζι εν τζαι νοιάζει με, αν γενείς ζαβλίν. Φοούμαι μέμπα τζαι βκάλουν μου την αβανιάν, ότι σε έκρουσα κατάφτις .
- Καλλιόπη Τι λέει;
Σοφοκλής Να προσέχεις λέει, γιατί μπορεί να καείς.
Καλλιόπη Ευχαριστώ που έχεις την ένοια μου.
Τζυρκα **(Σκύβει να πιάσει ένα σκεπάρνι για να ανοίξει το φούρνο και πιάνεται η μέσ της)** Παναγία μου...παναγία μου του Τζύκκου μου. Απόστολε Αντρέα μου.
- Σοφοκλής Τι έπαθες manά.
Τζυρκα Παναγία μουουου...
Καλλιόπη Έλα χριστέ. Τι έχει πάθει τώρα;
Τζυρκα Παναγία μουουου...
Σοφοκλής Μίλα manά. Τι έπαθες;
Τζυρκα Το μνιι μουουου...τι μνιι μουουου...το μνιι μουουου...
Καλλιόπη **(Σταυροκοπιέται)** Κύριε λήησον...κύριε λήησον...κύριε λήησον.
- Τζυρκα Άου το μνιι μουουου...άου το μνιι μουουου...
Καλλιόπη Μήπως της μπήκε κάνα ξύλο;
Σοφοκλής Πού να της μπει;
Καλλιόπη Εκεί που πονάει
Τζυρκα Επκιάστην το μνιι μουουου...επκιάστην το μνιι μουουου...
Καλλιόπη Φύγε από δω ρε Σοφοκλή, να την κοιτάξω.
Τζυρκα Πονώ το μνιι μουουου...πονώ το μνιι μουουου.
Καλλιόπη Έλα να σε βοηθήσω να βγάλεις την κιλότα σου κυρά.
Σοφοκλής Συγνώμην μητέρα,δεν εκατάλαβες καλά.
Τζυρκα Τζεντά με το μνιι μουουου...τζεντά με το μνιι μουουου
Σοφοκλής Εδώ πονεί μητέρα ...εδώ...εδώ...
(Δείχνει πίσω κάτω από τη μέση)
- Καλλιόπη Εκεί το έχει η μάνα σου ρε Σοφοκλή;
Σοφοκλής Εν άλλον πράμαν που εννοεί.
Καλλιόπη Τι εννοεί αγόρι μου;
Σοφοκλής Εννοεί ότι πιάστηκε εδώ πίσω.

- Καλλιόπη Ααα...έτσι λέτε το πίσω εσείς; Εμείς έτσι λέμε το μπρός.
Τζυρκα Το μνιι μουουου...το μνιι μουουου...
Καλλιόπη Απλώστε κάτι χάμω, να την ξαπλώσουμε πάνω.
Τζυρκα Μεν μου ντζύσεις...μεν μου ντζύζεις...μεν μου ντζύζεις...
Καλλιόπη Μη φοβάσαι. Δεν θα σε φάω.
Τζυρκα Μακρυά...μακρυά...
Καλλιόπη Α για στάσου. Μην κάνεις σαν μικρό παιδί.
Βούλα Μη φοβάστε. Έχετε της εμπιστοσύνη.
Τζυρκα Πού ξέρει τούτη που έτσι δουλειές;
Καλλιόπη Κάτι ξέρουμε κι εμείς. Έλα ξάπλωσε.
Τζυρκα Πίσω πίσω. Μεν μου ντζύσεις.
Καλλιόπη Ή θα ξαπλώσεις με το καλό ή θα σε βάλουμε κι οι τρείς
κάτω με το ζόρι.
Τζυρκα Παναγία μου, παναγία μου το μνι μου...το μνι μου...
Καλλιόπη Έλα έλα σιγά. Γονάτισε πρώτα. Φέρε το χέρι σου από δω.
Έσε να το πιάσω. Έτσι μπράβο. Ξάπλωσε στο πλευρό.
Τζυρκα Πκοιος μου το παραλάλε μάνα μου...πκοιος μου το
παραλάλεν.
Καλλιόπη Χαλάρωσε. Χαλάρωσε και αφέσου. Έχε μου εμπιστοσύνη.
Τζυρκα Μάνταν που γονατάς πάνω μου;
Καλλιόπη Μη φοβάσαι.
Τζυρκα Εν να την αφήκετε να με χτάρει ζωντανήν;
Βούλα Μη φοβάσαι. Ξέρει πολύ καλά τι κάνει. Έχει κάνει πρώτες
βοήθειες.
Τζυρκα Αλλό λλίον εν να μου πείτε πως εν γιάτρενα. **(Η Καλλιόπη
της στρίβει τη μέση)** Αααα...κακούργααα...
Καλλιόπη Αυτό το κατάλαβα.
Τζυρκα Κακούργααα...κακούργααα...
Καλλιόπη Ησύχασε τώρα. Ηρέμησε και σε μισή ωρίτσα θάσαι περδίκι.
Τζυρκα Σε μισήν ώραν εν να γενούν ζαβλίν τα ψουμιά.
Καλλιόπη Τι λέει;
Σοφοκλής Θα τα κάψει λέει τα ψωμιά ο φούρνος σε μισή ώρα.
Καλλιόπη Κι εμείς τι κάνουμε! Και μάτια έχομε και χέρια. **(Ανοίγει το
φούρνο και κοιτά)** Έτοιμα είναι.
Βούλα Είσαι σίγουρη μαμά;
Καλλιόπη Βέβαια είμαι σίγουρη. Πρώτη φορά βλέπω φούρνο;
Ελάτε παιδιά, δώστε όλοι ένα χεράκι να ξεφουρνίσουμε.
**(Βάζει τον φουρνόφκιο στο φούρνο. Η Τζυρκακού
παρακολουθεί.**

ΣΚΗΝΗ

Στον καφενέ. Ο Στέλιος και ο Δημήτρης πίνουν καφέ.

Δημήτρης Πολλά σικκιρισμένον σε θωρώ ρε Στελλάρα.

Στέλιος Δεν κατάλαβα.

Δημήτρης Θωρώ σε στενοχωρημένον λαλώ.

Στέλιος Η αλήθεια είναι ότι δεν είμαι και στις καλές μου.

Δημήτρης Τι φταίει;

Στέλιος Άστο.

Δημήτρης Ίσως μπορώ να βοηθήσω.

Στέλιος Κανένας δεν μπορεί να βοηθήσει.

Δημήτρης Πού ξέρεις ρε φίλε;

Στέλιος Είσαι φίλος ρε φίλε;

Δημήτρης Αμφιβάλλεις ρε φίλε;

Στέλιος Όχι ρε φίλε.

Δημήτρης Τότε γιατί δεν μου λαλείς το πρόβλημα σου ρε φίλε;

Στέλιος Θα σου πω ρε φίλε, αλλά να μείνει μεταξύ μας.

Δημήτρης Αλίμονο ρε φίλε.

Στέλιος Μου αρέσει πολύ μια κοπελίτσα και έχω μάθει ότι είναι λογοδοσμένη.

Δημήτρης Πκοια ένει τζαι με πκοιον ρε φίλε;

Στέλιος Είναι η Μαρία του μουχάρη, αλλά δεν ξέρω με ποιον ρε φίλε.

Δημήτρης Κάτω τα σιέρκα σου που πάνω της ρε φίλε, γιατί θα σε φιλήσει κουφή τριτζιέφαλη ρε φίλε.

Στέλιος Είναι με σένα ρε φίλε;

Δημήτρης Ναι ρε φίλε. **(Σηκώνεται και φεύγει. Μπαίνει ο Τογλής)**

Τογλής Μόνος ρε Στέλιο;

Στέλιος Ήτανε κι ο Δημήτρης εδώ. Μόλις έφυγε.

Τογλής Είδα τον που έφευκεν τζι ήταν σαν τον φαλλαρισμένον.

Ούτε με σιαιρέτησεν. **(Προσπαθεί να κάνει το μήνυμα, ότι Ο Δημήτρης αγαπά τη Βούλα, πιο ισχυρό.)**

Εκουβενκιάσετε τίποτε;

Στέλιος Τι να κουβεντιάσουμε;

Τογλής Εμπλέξαμεν τα ρε Στέλιο.

Στέλιος Τι μπλέξαμε;

Τογλής Εκρύψαμεν τη σχέσην του Σοφοκλή με τη Βούλαν τζι ερωτεύτηκεν την ο Δημήτρης.

Στέλιος Ο Δημήτρης την αδερφή μου!

Τογλής Ναι, ο Δημήτρης την αρφή σου. Τζαι πρέπει να δούμεν ίντα λοής θα τα ξεμπλέξουμεν.

Στέλιος Εγώ να δεις πόσο τά'χω μπλέξει!

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Η τζυρκακού καθαρίζει σιτάρι σε ένα σανίδι ή κόσκινο.

- Δημήτρης Γεια σου θκεια Τζυρκακού.
Τζυρκα Καλώς τον. Ίντα γρειάστης;
Δημήτρης Είσαι μόνη σου ;
Τζυρκα Θωρείς κανέναν άλλον;
Δημήτρης Πού επήαν;
Τζυρκα Ξέρεις να μου δκιούν λοαρκασμόν;
Δημήτρης Θέλω να σου συντύχω.
Τζυρκα Να μου συντύσεις!
Δημήτρης Ναι.
Τζυρκα Σύντυσιε. Κρατώ το στόμα σου;
Δημήτρης Θέλω να μου κάμεις μια χάρη.
Τζυρκα Αν περνά που το σιέρι μου.
Δημήτρης Περνά.
Τζυρκα Λάλε να δούμεν.
Δημήτρης Θέλω να μου προξενήσεις τζείνην την κορούαν πόσιεις έσσω σου.
Τζυρκα Ίντα πράμαν!
Δημήτρης Τζείνον π'άκουσες.
Τζυρκα Ξέρει το η μάνα σου πως άρκεψες να γυρεύκεσαι;
Δημήτρης Γιατί είμαι μαμμόθρευτος θκεια τζι εν να διώ λοαρκασμόν της μάνας μου για το κάθε τι που κάμνω;
Τζυρκα Μπορεί να μεν διάς λοαρκασμόν για το κάθε τι. Αμμά τούτον που λοαρκάζεις να κάμεις εν σοβαρόν. Τζι ο κάθε λογικός νέος έσειε υποχρέωση να ενημερώννεις τους γονιούς του για τουν την πράξην. Η γεναίκα εν τζι εν πουκάμισον που το φορείς τζαι βκάλλεις το. Εκουκκουλλώθηκες την, έμεινεν σου, ώσπου να πεθάνεις. Τζι αν μεν σου ταιρκάζει, εν εσού πον να τραβάς.
Δημήτρης Εντάξει θκεια. Θα το πω τζαι στους γονιούς μου.
Τζυρκα Άτε, άμε στο καλόν τωρά. Τζαι πον να συνεννοηθώ τζι εγιώ μιτά τους ξανακουβενκιάζουμεν.
Δημήτρης Κάμνε γλήορα όμως θκεια, γιατί έσειε πολλούς που ενδιαφέρονται τζαι θέλω να προλάβω.
Τζυρκα Έσειε πολλούς που ενδιαφέρονται;
Δημήτρης Κυκλοφορώ τζι ακούω τζαι θωρώ. Ποτζεί που ρέσσει εν κοπάιν ταπισόν της οι αρσενιτζιοί.
Τζυρκα Εμέναν εν επήρεν τίποτε το μμάτιν μου.
Δημήτρης Πιθαρκού, στο παναϋριν του χωρκού, θα το δεις τζαι θα το πιστέψεις.

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Ο Ττογλής και ο Σοφοκλής είναι στην αυλή. Είναι ντυμένοι με τα γιορτινά τους.

Ττογλής Ἄτε ρε γεναιίτζιες... πόσην ὥραν.

Σοφοκλής Ἄφησ'τες, ἴντα βκιάζεσαι;

Ττογλής Να πάμεν να προλάβουμεν καμιάν τσαέρα να κάτσουμεν, πριν να τες πκιάσουν ἄλλοι. Θέλεις να βκάλουμεν το παναῦριν στέκοντα;

Σοφοκλής Ἐπεσα τον Στέλιον να κρατήσῃ θέσεις.

Ττογλής Λαλείς να τα καταφέρει ο μαννοκίκκηρος;

Σοφοκλής Ὡσπου τους πορίφκετε, περίτου τους αγαπῶ.

Ττογλής Αστειεύκω σε ρε.

Σοφοκλής Τζαι τα αστεία ἔχουν τα ὅρια τους

Τζυρκα **(Βγαίνει ἀπό μέσα)** Ντόνεται τζαι στολίζεται σαν νάτουν δεκαοχτώ χρονῶν, ὄϊ γεναίκα σηηράτη. Δοξάζω τον θεῶν μου κόσμον πόσειι τούτος ο ντουνιας!

Ττογλής Εν σου πέφτει λος.

Τζυρκα Βέβαια εν μου πέφτει λος. Γιατί να μου πέσει. Γεναίκα πον εν της γενιάς μου, ὄ,τι θέλει ας κάμει. Αν θέλει ας κρεμμάσει πάνω της τζαι ττενεκκέδες. Αμμά την παραξενιάν εν την σηκῶννω. Πόσα κοτζηνάδκια τζαι πούτρα τζαι στολίδκια κοτζιάκαρη γεναίκα.

Ττογλής Εν να κατεβάσεις πούζαν ρε που την αζούλαν.

Τζυρκα Εν μασάς.

Ττογλής Να σου φέρω τζι εσέναν ρε νά βάλλεις, πέρκι παρηορηθείς.

Τζυρκα Ο θεός να μεν μ'αξιῶσει. Τωρά στα γεράματα να γενῶ καραγκιόζης ! Απορώ ἴντα γρειάζεται τούτα ούλλα τα στολίδκια. Ἄραγες ἔβαλεν κανέναν εις τ'αμμάτιν; Μα πάλε διαθέσιμον εις την ηλικιάν της εν ἔχουμεν εις το χωρκόν.

Σοφοκλής Αλλάξετε σιόρ κουβένταν.

Βούλα **(Βγαίνει ἀπό μέσα)** Μου ἔχει πεί τόσα πολλά ο Σοφοκλής γι αυτό το πανηγύρι, που εἶμαι πολύ περιέργη να το δω και να το ζήσω.

Τζυρκα Αν ἦσουν περιέργη, ἔθεν να κάμνεις καηρέττιν.

Σοφοκλής Εεε...

Καλλιόπη **(Βγαίνει ἀπό μέσα)** Αφού εἶστε ἔτοιμοι γιατί δεν ξεκινάτε; Ερχόμαστε μόνες. Δεν φοβόμαστε να μας κλέψουν.

Τζυρκα Ερεσιστήκαν σε.

Καλλιόπη Με συγχωρεῖτε...

Τζυρκα Εν να μουντάρουν πάνω σου λαλώ... τζι ἀπού προλάβει.

Σοφοκλής Ξεκίνα τζαι μούλλωννε μανά, να μεν νευριάσω.

ΣΚΗΝΗ

Στο καφενείο. Στη σκηνή αυτή, ανάλογα και με τις δυνατότητες του θιάσου, μπορεί να στηθεί ένα πανηγύρι, με μουσικούς, χορευτές και κομπάρσους. Πριν ανάψουν τα φώτα, ακούεται ένα καλαματιανό και χορεύουν η Βούλα, η Καλλιόπη, ο Δημήτρης και ο Στέλιος.

Δημήτρης (Πλησιάζει την Τζυρκακού, που κάθεται μαζί με τους άλλους) 'Οι θκεια...μα έτσι χορόν τζι έτσι κκέφιν δεν το ξανάκαμα ποττέ μου.

Τζυρκα 'Όσοι έχουν τον νουν σου ποττέ τους δεν χάννουν το κκέφιν τους.

Δημήτρης Γιατί θκεια;

Τζυρκα Ρωτάς γιατί; Γιατί φορτώνουν τα ούλλα του πετεινού. Με ομπρός τους με πίσω τους .Ανάθθεμαν τον που χρωστεί τζι απόσει να πκιερώσει.

Δημήτρης 'Έχω τον λόν μου πού είμαι κκεβλής τζαι ξέρεις τον.

Τζυρκα Την ένοιαν σου έχω!

Δημήτρης 'Εβαλες τη δουλειά ομπρός;

Τζυρκα Την αδικίαση σου έχω.

Δημήτρης Αθθυμάσαι τζείνην την βραχτούαν που εδιεκδικούσες που τη μάνα μου τζι έκαμες τρία χρόνια να μας συντύσεις;

Τζυρκα Μεν μου τ'αθθυμίζεις ααα,γιατί ξανακόβκω σας ακόμα τζαι το καλημέρα.

Δημήτρης Τωρά εν δική μου η βραχτή θκεια.Δική μου.Εκκοτσιανιάσαν μου την. Αν μου κανονίσεις τη δουλειάν, μεταβιβάζω σου την.(φεύγει)

Τογλής (Την πλησιάζει. Προσποιείται τον ανήξερν) 'Ιντα θέλει τούτος ο πελλός τζαι κοντοσυνάεται σου;

Τζυρκα Την καλαμαρούν.

Τογλής Πκοιαν καλαμαρούν;

Τζυρκα Λαλείς ναν τόσον στραός που να θέλει τη μάναν;

Τογλής Θέλει την κόρην;

Τζυρκα Φαίνεται τραβά την η γενιά μας.Πόθθεν ανάθθεμαν επήραν εν ημπορώ να καταλάβω.

Τογλής Εεε...μιαν τζι εν τη θέλεις για τον γιον σου, δώσ'την του αρφότεκνου σου.

Τζυρκα Εν θέλω να με καταρκέται.

Τογλής Μέμπα τζι άλλαξες ιδέαν;

Τζυρκα Εγίω να αλλάξω ιδέαν! Εν θωρούν τα μμάδκια μου! Θώρε θώρε...Θώρε τιτσιρκόν...θώρε κάτσιμον.

Τογλής 'Ιντα έσει το κάτσιμον τους;

Τζυρκα Αλλό λλίον εν να φανεί το βρατζίν τους.

Τογλής Για να πκιάεις πουλιά, πρέπει να στήσεις βερκά.
Τζυρκα Ανάλογα με τα βερκά εν τζαι τα πουλιά πον να πκιάεις.
 Δείκλα ποτζεί να δεις γεναίτζες προκομμένες. Γεναίτζες
 που τιμούν τόνομαν τους τζαι τον τόπον τους. (**Δείχνει τη**
 Μαρία και την Αννού. Φωνάζει) Παίξετε ένα γεναιτζίσιμον
 καρτζιλαμάν ρε κοπέλια τζι εν να χορέψω με τη φιλενάδαν
 τη γειτόνισσα μου (**Πλησιάζει την Αννού και την τραβά να**
 σηκωθεί.) Έλα κόρη Αννού. Έλα να τους μάθουμεν ίντα
 λοής χορεύκουν οι γεναίτζες οι νούσιμες.
Βούλα Επιτρέπετε να κάνουμε ακόμα ένα ζευγάρι;

ΣΚΗΝΗ

Στο γλέντι που γίνεται στον καφεéné μπαίνουν η Ξενού και η Κούλα.
Στο τέλος της σκηνής...
Τζυρκα Θώρε πλάτσα
Βούλα Ευχαριστούμε.
Τζυρκα Έλα τζι εσου κόρη Ξενού τζι εσου κόρη Κούλλα. Ελάτε να
 γιρτήσουμεν τες περατιτζιές...
ΞΕΝ Να ξαπολύσω το ουτζιάκκιν πάνω στη βράσην της δουλειάς
 τζαι να πκιάω το χορόν τζαι την τραουδικιά βρα Τζυρκακού;
 Είμαι τίποτε φαλλαρισμένη; (**Μπαίνει μέσα**)
Στέλιος (**Πλησιάζει την Κούλα**) Μου χαρίζεται αυτό το χορό
 παρακαλώ;
ΚΟΥ Μα δεν εν δικός μου για να σου τον χαρίσω.
Στέλιος Εννώ, αν θέλετε, να χορέψετε μαζί μου.
Κούλα Ωω ευχαριστώ πολύ για την προτίμηση και για την τιμήν
 που μου κάμνετε. (**μπαίνει ο χορός και χορεύουν όλοι**)

ΣΚΗΝΗ

Στο προσκήνιο. Βράδι. Ο Στέλιος περπατά τρεκλίζοντας. Συναντάται με τον Δημήτρη που έρχεται απέναντι.

- Στέλιος Με συγχωρείτε. Από που πάνε στο σπίτι του Σοφοκλή;
- Δημήτρης Που το μεθύσιν το πολλόν έχασες τη στράταν;
- Στέλιος Ααα... εσύ είσαι; Συγνώμη... μπορώ, αν επιτρέπεται, να υποβάλω μίαν ερώτηση;
- Δημήτρης Ελεύθερα.
- Στέλιος Ποιαν αγαπάς από τις δύο; Τη Μαρία ή τη Βούλα;
- Δημήτρης Για έτσι άνθρωπον με θεωρείς;
- Στέλιος Δεν κατάλαβα.
- Δημήτρης Εν δυνατόν να καταδεχτώ εγώ να κοιτάξω τη κοπέλλαν του συγγενή μου.
- Στέλιος Και ποια είναι η κοπελιά του συγγενή σου;
- Δημήτρης Ούλλον το χωρκόν ξέρει το τζι εσύ εν το ξέρεις;
- Στέλιος Τότε γιατί μου είπε ο κύριος Τογλής ότι την αγαπάς;
- Δημήτρης Παρόλον που είσαι μεθυσμένος, θα σου το πω, για να τελειώννει τούτη η ιστορία. Αλλά για το καλόν του Σοφοκλη τζαι της Βούλας μεν ιβκάλεις λέξην που το στόμα σου.
- Στέλιος (Ψηλώνει το χέρι σαν πρόσκοπος) Έσο βέβαιος.
- Δημήτρης Προσποιούμαι τον ερωτευμένον με την αφήν σου, για να κάμουμεν την θκεια μου την Τζυρκακούν να αζουλέψει.
- Στέλιος Άρα αγαπάς τη Μαρία.
- Δημήτρης Ναι.
- Στέλιος Εκείνη σ'αγαπά;
- Δημήτρης Επειδή δεν θα με πιστέψεις εμένα, ρώτα την ιδιαν.
- Στέλιος; Τότε χαλάλι σου.
- Δημήτρης Λυπάμαι ρε Στέλιο για ότι έγινε.
- Στέλιος Μη λυπάσαι φίλε μου. Ο φίλος σου ο Στέλιος δέχεται τη ζωή όπως του έρχεται. Ξέχασα ήδη τη Μαρία. Αυτή τη στιγμή είμαι φουλ ερωτευμένος με την Κούλα.
- Δημήτρης ΄ντα λοής το έπαθες;
- Στέλιος Από τη στιγμή που χόρεψα μαζί της τρελλάθηκα.
- ΔΗΜΗΤΡΗΣ Τζείνη όμως ίνταν που λαλεί;
- Στέλιος Τα συμφωνήσαμε κιόλας. Δεν θα το ανακοινώσουμε όμως προς το παρόν, γιατί ξέρεις τις μαμάδες. Θα το ανακοινώσουμε στο επόμενο μας ταξίδι.

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Η Τζυρκακού καθαρίζει χορταρικά. Ο Τογλής σπάζει καρύδια η αμύγδαλα.

- Τογλής Πρέπει να το παραδεχτείς. Εν καλά πλάσματα. Έσσει τόσες ημέρες πον έσσω μας, μπαίνουν- βκαίνουν τζι ούτε τους νόθουμεν. Ούτε πρόβλημα να μας δημιουργήσουν, ούτε για τίποτε να παραπονηθούν. Παρόλες τες παραξενιές τζαι τα καμώματα σου.
- Τζυρκα Έμα λαλείς πως κάμνω γιω παραξενιές τζαι καμώματα, θα ρίψει ο θεός λαμπρόν να μας κάψει.
- Τογλής Καλά... δεν κάμνεις παραξενιές τζαι καμώματα.
- Τζυρκα Μεν το λαλείς για να με καλοπκιάσεις.
- Τόγλης Πε μου με την καρκιάν σου πως ένεν καλά πλάσματα τζαι να ποσιατήσω που τουν την ιστορίαν.
- Τζυρκα Για να πω την αλήθειαν δεν έχω παράπονον. Τζαι τζείνον πόκαμεν σήμερα στο παναϋριν εν θα το ξιχάσω.
- Τόγλης Ένταν πόκαμεν εις το παναϋριν ;
- Τζυρκα Να με σκοτώσουν ομπρός σου, εν θα το πάρεις χαπάριν.
- Τογλής Ένταν πόκαμεν;
- Τζυρκα Επήρεν την πάρταν μου, που με περιπαίζαν τα κοπελλούδκια, ότι τάχα δεν εχόρευκα καλά. Εσου που είσαι άντρας μου, δεν άνοιξες το στόμα σου να τους βάλεις ττερπιέν, παρά τζι έβαλεν τους εις τη θέση τους μια ξένη.
- Τογλής Εγιώ ρωτώ σε για την κόρην τζαι σου λαλείς μου για τη μάνα.
- Τζυρκα Κατά μάναν κατά τζύρην...
- Τογλής **(Σιωπή)** Έντα λαλείς; Εν να τους δώκουμεν την ευτζιήν μας;
- Τζυρκα **(Σιωπή)** Αύριον φεύκουν. Ρωτώ σε τζι απάντα μου. Εν να τους δώκουμεν την ευτζιήν μας;
- Τζυρκα Έοι εν να αφήκω τον κεντικελένην της αρφής μου, να πκιάει την γεναίκαν του γιού μου!
- Τζυρκα Δόξα σοι ο θεός.

ΣΚΗΝΗ

Στο σπίτι. Είναι έτοιμοι με τις βαλίτσες τους να φύγουν.

- Τογλής Αν ιχρειαστείς άλλα λεφτά, γράψε μου να σου πέσω.
- Σοφοκλής Θα περάσω. Εξάλλου, ως τα Χριστούγεννα εν νάμαι πίσω
- Τζυρκα Εν νάσαι πίσω!
- Σοφοκλής Ναι.
- Τζυρκα Μα μόνος σου εννοείς;
- Σοφοκλής Η Βούλα δεν ημπορεί ν' αφήσει τη δουλειάν της μεσ' τες γιορτές.

- Τζυρκα Ξαπόλα τη δουλειάν κόρη μου. Ο άδρωπος εν υπόχρεος να δουλεύκει να ταΐζει τη γεναίκαν.
- Βούλα Άσε πρώτα να πάρει το πτυχίο του μαμά.
- Τζυρκα Μα θέλεις να πεις...εν θα σε δούμεν τα Χριστούγεννα;
- Καλλιόπη Θα τηνε στείλω συμπεθερά. Μην ανησυχείς. Εγώ μακρυά του δεν την αφήνω.
- Τζυρκα Νάρτετε ούλλοι συμπεθερά. Θα χαρούμεν πολλά.
- Στέλιος Αρκετές φασαρίες σας κάναμε.
- Τζυρκα Εμείς εν φασαρίες που γυρεύκουμεν. Δκυο πλάσματα μόνα μας, βαρκούμαστιν δαμέσα δα. **(Κλάξον)**
- Στέλιος Άκου το ταξί. Πρέπει να πάμε.
- Τζυρκα Να πάτε στο καλόν. Τζαι μεν μαραζώννεις. Την άλλην φοράν που θα ξανάρτεις, αν μεν τα καταφέρω να σε χαρτώσω, να μεν με λαλούν Τζυρκακούν.
- Τογλής Μα πρέπει να θέλει τζαι τούτος για να χαρτωθεί.
- Τζυρκα Άμα δει τζείνην πόχω υπόψη μου, θα γύρει δέκα κουρτουμπέλλες. Νούσιμη, προκομμένη, ταπεινή. Όϊ σαν την γειτόνισσα μας την ξιπασμένην. Θα το μετανώσει πικρά τζέινος πον να την πάρει. Ύστερις θα καταλάβει ίνταν πόπαθεν ο πικρόσορτος.
- Σοφοκλής Τούτα εν υστερινή δουλειά. **(Κλάξον)** Άτε τζι εν αντροπή που τον άθρωπον που καρτερά.
- Τζυρκα Έλα συμπεθερούιν εσύ που σώννεις **(δίνει στο Στέλιο ένα πακέτο)**
- Καλλιόπη Τι είν' αυτό.
- Τζυρκα Έβαλα σας λλία χαλλούμια, λλίες αναράες να τρίφκετε πασ'τα μακαρούνια τζαι λλή ζιβανία για το συμπεθερούι.
- Καλλιόπη Ευχαριστούμε πολύ.
- Σοφοκλής Άτε γεια σας.
- Τογλής Στο καλό γιε μου, στο καλόν κόρη μου. Γεια σου συμπεθερά, γεια σου συμπεθερούι. **(Κάνει με όλους χειραψία)**
- Σοφοκλής Γεια σου μανά. **(Αγκαλιάζονται)**
- Τζυρκα Γεια σου κόρη μου, γεια σου γιε μου. **(Αγκαλιάζει τη Βούλα και τον Στέλιο. Κοιτάζει την Καλλιόπη. Την αγκαλιάζει, τη φιλά και κλαίει.)**
- Τογλής Εεε όι να κάμνεις σαν το μωρόν. Θέλεις να σ'αθθυμούνται κλαμένην; **(Κλάξον)** Άτε άτε, ελάτε να σας βοηθήσουμεν να πάρετε τες βαλίτσες.
- Σοφοκλής Στέλιο πιάσε μια βαλίτσα και προχώρα **(Βγαίνουν όλοι έξω)**

ΤΕΛΟΣ